

TERTİLLER İÇİN TÂRİHİ ÇERÇEVE

Kronoloji'nin Durduğu ya da başladığı An

Alîm olan Allâh'ın İrâde'si, *kun fe yekûn*, *Tekwin*, *Kâinat*, *Kewn*, *Fesâd*.

Bu Kavramlar'ı görüyorsunuz Ekran'da. Felsefî Bilimler'in *Varlık-Bilim* içinde andığı bir Dizi Mebhais'in Menbeî.. Qurân'ın bak dediği yer'den bakma'yı Deneme/Cür'et/Görev. Ne dersenez..

Allâh Teâla'nın İrâde'si, *Varlık*'ı var kılmak istemiş ve onu var kılmasını doğurabilecek İrâdesi'nin Gereği'ni yerine getirmiş ve Varlık ortaya çıkmış. İslâm İnancı'na Tercüman olma İddiası'ndaki Kelâm ve Müslüman İrfânı'nda Varlığın ortaya Çıkışı böyle İzâh'â kavuşur. Öncesine giden bir *Varoluş*'u yoktur. *Yokluk*'ta var edildiği için bir Varlık'tır. *Yokluk*'tan var edildiğinde Yokluğun kendisi *Hiçlik* olmaktan çıkar. *Yokluk* Varlığa dönüşür. Totolojik gelebilir bu Cümleler sabırsız Okuyucu/Dinleyici için. Qur'ân-ı Kerîm'de Allâh '*Dirim'i yarattı*' dediği gibi '*Ölüm*'ü de yarattığı' yazar.. Halbuki Ölüm bir Çözülüş olarak Yok-oluş İfâde ederiz. Oysaki o da yaratılmıştır.

Nûr bir Varlık'tır, *Karanlık* da bir Varlık'tır mesela. Sadece *Nûr*'un Yokluğu Mânâsı'nda kullanılmaz. Bunlar Derinliği olan Konular.. Bunun Ayrıntıları'na girecek değilim ama genel ifade olarak *Allâh'ın İrâde'si*, Varlığı Yok'tan var etmeyi gerektirdi ve Yok'tan var etti. Bunu İfâde etmede, bizim İdrakimiz'e indirmek istemiş olduğu Cümleler seçiyor, onlarla İfâde ediyor. Anlama Melekemiz ne kadarsa ve bunları anlayabilmede kullandığımız Araçsal Yapılar, bize Wahiy'de sunmuş olduğu Kelimeler nelerle Sınırlı ise burada durabiliriz.

Daha ötesini Tahayyül edebilme İdrak'ın ötesinde bir Hikaye. Bunu Allâh böyle ifade ediyor: *Kun fe yekûn*. İrâdesi'nin Karşılığı olarak '*ol* dedi ve *Oluş* gerçekleşti' diyor. *Kun Arapça*'da *kâne* Fiili'nin Emir Kipi'dir *ol* Buyruğu'nun Karşılığı. *Yekûn* da onun Geniş Zaman'a yayılan, Oluş'un gerçekleştiği Ân'ı yansıtıyor. '*Ol der o da oluverir.*' Anlamli şekilde **Eski Türkçe**'de kullandığımız *Kâinat* Kelime'si bu Kök'ten türemiştir. Kainat *kun* Emri'nin Gereği olarak Meydana gelen *Oluşlar* demektir. Dolayısıyla *Kâinât* yerine İqâme ettiğimiz '*Evren*' Kelime'si bu Etimolojik Kök'ten koptuğu için onun yanında çok Faqir kalacaktır.

Allâh'ın İrâdesi'yle ortaya çıkartmış olduğu Yaratım'a Müslüman Kelâmı'nda *Tekwin* denir. Tekwin de yine bu *ke-we-ne* Kökü'yle Alaqalı'dır. *Kewn*'in Zıddı; Oluş'un Zıtt'ı ise Yok-oluş Mânâsı'nda *Fesâd* Kelimesi'dir. Ve Varlık, *Oluş* ve *Fesad*'a eriş/Çözülüş/Çürüme arasında gel ve git hâlinindedir. Ve **Rahman** Sûresi'ndeki, -bu Dönem Okumalarımız'ın 14.Sûresi'dir,- bir Âyet-i Kerîme'de Cenâb-ı Haqq 'her An bir İş'te olduğunu' söylemektedir. Her An bir Yaratış'ta olduğu söylüyor. Dolayısıyla Yaratım da biten bir Süreç değildir. Dewâm eden ve hiç Eksik olmayan bir Şey'dir. 'Allâh her An bir Tecelli'dedir', buyrulur Ârifler Nazarı'nda. Ve Yaradılış bu anlamda uzar, bir şekilde devam

ediyor. Ama bir Şey'i anlaşılabilir kılmak için sınırlamak gerekiyor. *Efradı'nı Câmi Ağyârı'nı Mâni* haline dönüştürmek.. İdrak Melekemiz'i Allâh böyle İnşa etmiş çünkü. Öyle yaptığı için de bize bazı Tablolar/Şekiller çiziyor. Onlar içerisinde anlaşılabilir hale getiriyor İdrakimiz'e.

Bu Bağlam'da Zaman bölümlendirmiş. Bu Kutsal bir Dil'dir Qur'ân-ı Kerîm'de. O Dil'i o Tanımlama içerisinde çözmediğimiz taqdirde Bulanık kalır bir çok Şey. Kuru Mealler'de bu Çözümleme İmkanlar'ı Mümkün olmadığı için de birçok Yanlış Anlama doğar Okuyucu'nun Zihni'nde.

Aşağıda gelecek, Allâh Evren'i 6 Gün'de yaratmıştır. Siz onu Hafta'nın Gün'ü olarak İdrak ettiğinizde yani Varlık var değilken, Dünya var değilken Hafta neyin nesi var vs. bir sürü karma karışık Şeyler'e bulanırsınız. Oysaki bunlar tanımlanmış olan Kavramlar'dır. Bunların peşine biraz düşerek açmaya çalışacağız.

Varlığın Öncesi'nde bir Şey var mıdır? Varlık Ezelî midir? Diğer İnsan İdrak'i üzerine yoğunlaşan Disiplinler 4.000 Eene'dir, **Eski Yunan**'dan/**Eflatun**'dan, **Aristo**'dan beri burada 2 Gurub'a ayrılmışlardı: birine *İdealist Felsefe* diyorlar, diğerine *Materyalist Felsefe*.

Materyalist Felsefe: *Materyal*'in Herşey'in Öncesi'nde olduğunu ve Materyal'in öncesinde bir Şey'in olmadığını söylüyor. Materyal'e bu anlamda Ezelîyet veriyor. Madde Asıl'dır. Madde'nin Hayat içerisindeki Akış'ı üzerine Mânâ İnşa edilmiştir. Madde Altyapı'dır, Mânâ onun Üst Yapısı'dır. Dolayısıyla Materyalizm'deki Materyal Kelimesi'nin Madde'nin öncelenmesi buna dayanmaktadır. 'İnsan Madde'dir ama Tanrı Mânâ'dır' diyorlar. Öyle olunca 'Tanrı İnsan'dan önce olmaz, İnsan Tanrı'yı Zihni'nde yaratmıştır.' Çünkü Madde Mânâ'yı

Allâh Teâla'nın İrâde'si, *Varlık'ı* var kılmak istemiş ve onu var kılmasını doğurabilecek İrâdesi'nin Gereği'ni yerine getirmiş ve Varlık ortaya çıkmış. İslâm İnancı'na Tercüman olma İddiası'ndaki Kelâm ve Müslüman İrfânı'nda Varlığın ortaya Çıkış'ı böyle İzâh'â kavuşur.

Wücut'a getiriyor. Düşünce Beyin'de üretiliyor. 'Beyin önce'dir Düşünce ondan sonra'dır.' Bu Temel Argüman'da yer almış olan bir Şey.

Bunun karşısına ise Düşünce Târihi, *İdealist Felsefe*'yi yerleştirmiştir. İdealist Felsefe'de ise önce *Düşünce* vardır. 'Düşünce, Madde'yi Wücuda getirmiştir' der. Tabi bu Düşünce, Dini Yapı ile örüldüğünde de Allâh'a Karşılık gelecektir. 'O zaman Allâh Varlık'tan öncedir.' 'Varlığı Allâh Meydana getirmiştir' diyorsunuz. Bu Zâwiye'den bakıldığında Felsefe Târihi'nin bu ikiye bölünmesinde Dinler İdealist Felsefe'ye daha yakın gibi gözükür ama tamamıyla aynı Şeyler değildir.

Qur'ân Terminolojisi'yle söylersek; Varlığın Başlangıcı'nda Allâh vardır. Haddi zatında bakarsanız da Yegane Varlık Allâh'tır. Varlığın Varoluşluğunu kılan Aslı Unsurlar'ı Allâh'ta İsbat ettiğiniz zaman, başka bir Şey'in de O'nun yanında, O'nun gibi var olduğunu söylediğinizde Şirk koşarsınız. Çok Tanrı'dan bahsetmiş olursunuz. Ancak başkaları için *Varlık* kelimesi'ni kullandığınızda izâfeten kullanacaksınız. 'O'nun gibi değil ama O'nunla beraber, O istediği için var oldu' demiş oluyorsunuz. O zaman en temel nokta'da Örtak Özellik'te

ayrışan Şey'i aynı İsim'le adlandırmak ne kadar Anlamli olabilir? Allâh 'Zât'ı ile Qâim' olandır. 'Qiyâm bi-Nefsihi'dir. 'Kendi kendine hep var olan'dır. Varlığı kendine bağlı olan Kişi, Qiyâm bi-Nefsihi oluş'ta onunla İsteşlik gerçekleştiremez. 'Muhâlefeten li'l-Hawâdis' deriz; Hadiseler'e, Oluşlar'a Aykırı'dır O. 'Hiçbir Şey'e benzemez, onun bir Benzeri yoktur' diyorsunuz. Benzersizlik en başta Varlık'ta Benzersizlik'tir. Eğer Allâh'a var demişseniz başka bir Şey'e de var demek Taaccub/Hicab gerektiren bir Durum ortaya çıkartır ki, bu bahisle işte **Dâwûd el-Qayserî** vs. okunduğunda işte üzerinde çok durduğu Konular'a, yine bizi bir yerden çıkartır.

Qur'ân o zaman burada kendi geliştirmiş olduğu Kavram'la konuşuyor: Varlık Kelimesi'ni hiç Bünyesi'ne sokmuyor. Allâh'tan *Allâh* olarak bahs'ediyor, Allâh'ın yarattığı Şey'den de Âyet olarak.. Bu tamamıyla Orijinal, kendini İfâde etmek için geliştirdiği Dil'in kendisidir. Bu Dil içerisinde kendini en Kolay İfâde edebilme İmkan'ı vardır. Bu Dil'den çıkıp başka bir Dünyâ'nın Kavramları'yla onu İzâh etmeye çalıştığımızda, evet İzah edilebilirliği ortaya çıkıyor ama o Kavramlar'ın o Dünyâ'daki Tartışmalar'ın buranın Tartışmalar'ı değilken işin içerisine Dâhil ediyorsunuz. Karmakarışık bir Durum ortaya çıkartıyorsunuz. İşte demin izâh ettiğim *Düşünce* ve *Madde* ilişkisi. Evet *Düşünce* bu Taraf'a giriyor gibi gözüküyor ama bir sürü Tartışma da beraberinde geliyor ki bunlar Qur'ân'ın Tartışmalar'ı Bağlamı'nda değil.

Âyet demek *İşâret, Alâmet, Gösterge* demektir. Yani Allâh kendisi dışında var etmiş olduğu Şeyler'e Âyet dediğinde ne demiş oluyor? Onlar aslında Tek-Varlık olan Allâh'ın Varlığı'nı işâretleyen Semboller'dir. Sembol olmanın dışında onun bir Varlıksal Değeri yoktur. Çünkü var edilmişlerdir. *Ve yok ol İrâde'si /Fesad İrâdesi* gerçekleştiğinde yok olacaklardır'. Yok olan Şey nasıl Haqiqi anlam'da var olabilir. Ancak o bir Görüntü olabilir. Yani Gösterge. 'Onlar Âyetler'dir' diyor.

Diğer şekliyle *Varlık* dediğimiz Alan'a Allâh *Kelimeler* diyor. Kelimeler diyor çünkü her Varlık onun Varlık İrâde'si *Ol* Emri'nin Karşılığı olarak olduğu için kullanıyorsunuz. Güneş *Oluş*'tur, Ay *Oluş*'tur, birer *Kelime*.. Kelimeler'i bir araya getirdiğinizde *Kitaplar* ortaya çıkar ve Qur'ân kendisinden *Kitap* diye bahs'ettiği gibi *Kâinat*'tan da *Kitap* diye bahs'eder. Ve bir *Kitap*'ı durer gibi Qiyâmet'te Dünyâ'nın dürülmesinden bahs'eder. O zaman *Kitap*'ın *Dil*'i, Kelimeler'in *Dil*'i, Âyetler'in *Dil*'i,

Kitap'taki Cümleler vs. aynen Varlığı izâh etmede Qur'ân-ı Kerîm'in seçtiği, kullandığı Kavramlar'a dönüşmüş oluyor.

Evet bu Yaratılış/Tekwin'i bizim için Anlamli özümsemiş ve Taqsim etmiş ve oradan okuyun. Bu Taqsimat içerisinde Tâqip edin' diyor. Burada

Qur'ân o zaman burada kendi geliştirmiş olduğu Kavram'la konuşuyor: Varlık Kelimesi'ni hiç Bünyesi'ne sokmuyor. Allâh'tan *Allâh* olarak bahs'ediyor, Allâh'ın yarattığı Şey'den de Âyet olarak.. Bu tamamıyla Orijinal, kendini İfâde etmek için geliştirdiği Dil'in kendisidir.

Eyyâmu'llâh/Allâh'ın Günler'i diye bir Kavramsallaştırma var Qur'ân-ı Kerîm

Âyet demek İşâret, Alâmet, Gösterge demektir. Yani Allâh kendisi dışında var etmiş olduğu Şeyler'e Âyet dediğinde ne demiş oluyor? Onlar aslında Tek-Varlık olan Allâh'ın Varlığı'nı işâretleyen Semboller'dir. Sembol olmanın dışında onun bir Varlıksal Değeri yoktur. Çünkü var edilmişlerdir. Ve yok ol İrâde'si / Fesad İrâdesi gerçekleştiğinde yok olacaklardır'.

Bünyesi'nde. Bir çok yerde tekraren geçer. Haddi zatında önceki Kitaplar'da da geçen bir Cümle'dir ama Dewamı'nda Qur'ân-ı Kerîm onlardan ayrışacaktır. 'Allâh Yerler'i ve Gökler'i Altı Gün'de yarattı.' Yerler'in ve Gökler'in var oluşlarındaki 6 Gün. İşte bunlardan qast' edilen bir Evre/Dönem/Dönemeç'tir.

Fussilet Sûre'si Bünyesi'nde bu Günler'i Allâh bölümlendirmiştir kendi içerisinde Wuzuh'a kavuşturmuştur. Daha sonra bir daha dönmemiştir, sürekli o 6 Gün Tâbiri'ni kullanmıştır. Orada Allâh 2 Gün'de.. 2 Gün'de.. 2 Gün'de.. şunları yarattı' diye İzâh/Açıklamalar getirir. Bu Açıklamalar diğer Yerler'de geçen bütün Toplu Kullanımlar'ın yerine geçen bir şey'dir. Bu "Gün" İfâdeleri'yle şöyle düşünmemek gerekiyor: Uzun Periyotlar'a yaysanız dâhi Eşit Aralıklı Periyotlar değil bunlar; yani Gün 24 Saat'ten oluşuyor, halbuki Günler

öyle değil. Her biri bir Milyar Yıl mı? Herbiri Eşit 1 Milyar Yıl olması gerekmiyor, Taqsim Açısı'ndan. Yaratılış'ın 6 Önemli Safhası'nı Allâh bir Dönemeç olarak, **Gün** olarak değerlendirmiştir.

Bu anlamda 'Yerler'in ve Gökler'in Bitişik olduğu' **Enbiyâ** Sûresi'nde bahs'etmiş olduğu o Büyük ve Özgül Ağırlığı Büyük Evren; bu Yaratılış'ın 1.Günü'ne Karşılık gelir. Sonra 'Yerler'e Gökler'e ayırdık' buyuruyor.

Ayırdıktan sonra 'Göğü Teswiye ediyor'; bu Yaratılış'ın 2. Günü'ne Karşılık geliyor,

Sonra 'Arz'a yöneldi ve onu yaydı, yaşanabilir bir hale dönüştürdü' diyor; bu da bir Evresi'ne Teqâbü'l ediyor.

Sonra *Nebatât*'ı yarattığını söylüyor. Bir başka Dönem.

Sonra *Haywânat*'ı yarattığını söylüyor. Bu diğer bir Sürec'e Karşılık geliyor

ve Sonunda Allâh Biz'i, İnsan'ı yarattığını söylüyor. İnsan yaratılmasıyla beraber de Yaratılış'ın 6.Gün'ü başlamış oluyor ve hala bugün dewâm ediyor.

Demek ki 6.Gün İnsanlı Gün'ün Târihi'dir. Bakarsanız bu da 6 Gün'ün en kısa olması gereken Gün'e karşılık gelen Gün'dür. Artık 10.000 Yıl mıdır bu 50.000 Yıl mıdır; çünkü 50.000 Yıl İfâde'si Qur'ân'da bir başka Teşbih'te geçer. **Meâric** Sûresi'nde 'Melekler sizin saydığınız Süreler'den 50.000 Yıl olan bir Gün'de Allâh'a ulaşırlar' diyor ki buradan Müfessirler 50.000 Yıl dediği için bizim sayabileceğimiz bir 50.000 Yıl demek ki var ya da olacaktır totalde diye düşünebiliyorlar. Belki İnsanlı Günler'in 6.Gün'ü Bütünü

50.000 Yıl olabilir. Ne kadarı Qur'an'dan geriye bırakılmıştır ne kadarı ilerde, buna Wâqıf değiliz.

Bazı Meşhur Hadis Kitapları'nda **Âdem**'in yaratılması'nın **Cuma** Gün'ü olduğunu, **Nûh** Tufanı'nın Cuma Gün'ü olduğunu, Qıyâmet'in de Cuma Gün'ü olacağı söylenir. Bunu Din Dili içerisinde okursanız yerli yerine oturur. Cuma Gün'ü Hafta'nın 6.Günü'ne Karşılık gelir. **Âdem**'in yaratılması'yla 6.Gün başlamıştır ve 'Qıyâmet 6.Gün'de gerçekleşecek' İfâdesi'ne baktığınızda Bütün İnsanlı Sürec'in hepsi 6.Gün'e Karşılık gelmiş oluyor. *Eyyâmu'llâh* budur.

Allâh dilemiş olsaydı araya Yatadılış Sürec'i içinde önemsedığı bir başka Şey'i de sıkıştırır, 7 Gün de diyebilirdi, 8 Gün de diyebilirdi. O Gün'ün Sayısı'nın artması Süre'yi artırmayacaktı, Bölümler'in Sayısı'nı artıracak nihâyetinde. Demek ki bu Sayı ile yetinmesiyle başka bir Şey'e Dikkat çekiyor.

İnsanlar (Aylar dışında) Günler'i Taqsim ettiklerinde Hafta'ya bölüyorlar, Hafta 7 Gün'den oluşuyor. 6 Gün Niteleme'si bunu çağrıştırır, hatırlatmak ister: *Allâh'ın Günler'i 7 Gün'de tamamlanacaksa siz 6.Gün'de*

yaşıyorsunuz ve 6.Gün *İnsanlı Günler* olacaktır ve İnsanlar öldüğünde, İnsanı Günler bu Dünya'da tamamlandığında Allâh'ın Günler'i bitmiyor. Hafta (Günler) 7.Gün'de tamamlanacağı için bir 7.Gün vardır. Bu 7.Gün Qur'-ân-ı Kerîm'de Yarın'dır "ğadin" diye geçer. Ya da "Yewme izin: O gün" diye geçer veya "Yewmu'l-Qıyâme" diye geçer ve 7.Gün'le Yaratılış'ın bütünü tamamlanır. 6.Gün çok Kısa'yken 7.Gün

Bütün Günler'i içine alabilecek uzunluk'ta *Sonsuzluk Günü'dür*. "Yewmu Huld" *Ebediyet Günü'dür*, ve *Bitimsiz Gün'dür* 7.Gün.

Cennet'in Ebediyeti'ni buradan İnşa ediyorsunuz. 7. Gün bitecek olsa 8.Gün başlardı bu Sonsuzluk olunca da 8.Gün de hiç gelmez çünkü 7.Gün'ü Sonsuz kıldığınız zaman bütün Yaratılış'ı o Sembolizm üzerinden İnşa ediyorsunuz.

Yaşamakta olduğumuz bu 6.Gün'de Allâh'ın bize gönderdiği Hidâyet'le **Âdem**'le gelen "Huden"le Kılavuz Metinler'le Yol ve Yöntemimizi bulmaya çalışacağız ve Başarılı bir Hayat yaşarsak Allâh'ın seçtikleri içerisine girme Şans/Nasib'i elde edeceğiz ve 7.Gün'de bize bu Demo Hayat'ın, bu Kısa bir Örneğini vermiş olduğu Yaşantı'nın Mükemmili'ni, Asliyeti'ni yaşatacak. Bunu waad'ediyor Allâh, ve 'O Wâdi'nden hulf'etmez, İnsanlar'ı aldatmaz' diyor.

Yine Yaratma'nın İzâfiyeti'yle alaçalı başka bir Konu.. Allâh Yaratma'dan önce İnsanlar'ı Varlık Sahnesi'ne çıkartmadan önce de biz Allâh da Ezelî olarak varız. Sâdece biz değil, Bütün Varlıklar var. Aksini Düşünme, Allâh'ın Kemâliyeti'ne Noksanlık düşürür. Diyebilir misiniz ki, Allâh **Âdem**'i yarattığında **Âdem**'i bildiğini, ve daha önce **Âdem**'i yaratacağını bilmediğini. O zaman 'Allâh geliyor / öğreniyor' demiş olursunuz. Böyle düşünmek Mümkün olamayacağı için otomatikmen Bilgi Açısı'ndan bakarsanız (Halq/Yaratma Açısı'ndan değil) Allâh'ta Bütün Varlık Ezelî olarak vardı (yani Allâh'ın İlmi'nde vardı) diyorsunuz. Yokoluş Açısı'ndan da bakarsanız: Varlık, Varlık Sahnesi'nden çıkar ama Allâh'tan Bilgi olarak düşer mi? Hiçbirşey onun Bilgisi'nden düşmez (Unutkanlık Ârız olmaz). Bu anlamda hiçbir Şey (Allâh'ta

yok olmadığı zamanda) Bilgi olarak Allâh'ta yok olmaz . Bütün bunlarda bir başka Dünyâ'yı size ortaya çıkartır ki bu *Epistemoloji*'den bir Bakış'tır, (*Ontoloji*'yle karıştırılmaması lazım). *Allâh'ın Günler'i* bu.

Şimdi o Büyük Çerçeve'den 6.Gün'e biraz dönelim.

İnsanlı Günler.. Allâh Arş'a İstiwâ etmiştir, yaratmıştır, Egemenliği'ni perçinlemiştir. birinci, 2., 3., 4. 5. Günler, bunlara girmeyeceğim.

6.Gün; Hayât-ı Dünyâ İnsanlı Günler'dir ve Yaradılış'ın **Cuma** Günü'ne Karşılık gelmektedir. **Arapça** olarak Qur'ân-ı Kerîm'de Cumartesi'den (biz Cumartesi olarak ifade ediyoruz zaman orada 7.Gün olarak bahs'edilir); *Yewm-ü Sebt'* olarak bahs'edilir. **Sebt, Yahudiler**'de **Şabat** Gün'ü olarak bilinir ve Tatil Günü'dür, Çalışma'nın İptal edildiği Gün'dür, bunun Sembolizm'i de şudur:

Hz.Mûsâ Zamânı'nda **Şabat** Gün'ü (**Sebt**) ile ilgili Yükümlülükler Şeriat kılınmıştır 'Altı Gün çalışacaksın ve 7.Gün Rabb için ibâdet'e ayıracaksın, Dünyâ için çalışmayacaksın, 7.Günü'nüz için çalışacaksın' denilmiştir. Böylelikle 7.Gün'de **Yahudiler Tewrat** okumakta; 7.Günler'i asıl 7.Gün'ü hatırlayacak Waaz'da bulunmak, zikr'etmekle Yükümlü'dürler. Bu bizim **Cuma** Günü yaptığımız *Cuma Namaz'ı* ve Hutbesi'ne Karşılık gelir. 'Namaz İbâdet'i için, Cuma Saati'nde Alış-Veriş'i terk edin' diye o Saat'e Tahsis edilmiş olan Alış-verişi Haramiyeti/Çalışma Haramiyet'i **Hz.Mûsâ** Şeriatı'nda Cumartesi'nin Bütünü'ne yayılmıştır ve 7.Gün'ü Sembolize buraya İnşa edilmiş.

Din Tahrip edildiğinde, içerik bozulup bugünkü Nihâi Şekle dönüşmüştür. 'Allâh 6 Gün çalıştı/yarattı, sonra Yaratma'yı bitirdi ve şimdi 7.Gün'deyiz, dinleniyor, kendisi dinlendiği için, bizlere dinlenmeyi söylüyor'a dönüştürmüşlerdir bir şekilde. Oysa ki **Âl-i İmrân** Sûresi'nde bu 6 kez Yaratma Sözkonusu ettikten sonra 'Sonra dinlenmedi Ona Yorgunluk da dokunmadı' diyerek **Yahudiler**'le Müsterek yer dışında ayrıştığı yeri söylemiştir. Ve 6.Gün de bitmemiştir şu an ayrılan Boyut'ta şu an 7.Gün'de de değiliz. 7. Gün Âhiret'te başlayacaktır. 6.Gün Dewâm etmektedir ve onu yaşamaktaz. 6.Gün'de yaratmak demiştir, Allâh her An bir Tecelli'dedir, Sürekli Yaratma dewâm etmektedir, bunları ayrıştıralım.

6.Gün, *Hayât-ı Dünyâ* Cum'a Günü'dür. *Mâliki Yewmi'd-Din*; Allâh'ın *Din Günü'nün* Hâkim'i olduğunu (**Fâtiha** Sûresi'ni okursa) onun Karşılıksız Egemenliği, Aracısız Egemenliği 7.Gün'de, yani *Hayat-ı Âhiret*'te başlayacaktır; yani *Yewm-u Sebt*'de başlayacaktır. Ve 6.Gün, 7.Gün'ün Tarlası'dır, burada ne ekmişsek 7.Gün İnşa edeceğiz. Aslında 6.Gün'ü yaşarken 7.Gün'ü de yaşıyoruz 6.Gün ve 7.Gün iç içe olan birşeydir.

İnanç böyle bir Şey.. İnanç'ın İkrar Girizgâhı'nda *Şehâdet* Kelimesi'ni kullanırız.. '*amentü billâhi*' İfâde'si, Şehâdet Kelime'si yansıdığına da Tanığın

Yaşamakta olduğumuz bu 6.Gün'de Allâh'ın bize gönderdiği Hidâyet'le **Âdem**'le gelen "*Huden*"le Kılavuz Metinler'le Yol ve Yöntemimizi bulmaya çalışacağız ve Başarılı bir Hayat yaşarsak Allâh'ın seçtikleri içerisine girme Şans/Nasib'i elde edeceğiz ve 7.Gün'de bize bu Demo Hayat'ın, bu Kısa bir Örneğini vermiş olduğu Yaşantı'nın Mükemmili'ni, Asliyeti'ni yaşatacak.

Tanıklık ediyorum. 'Gözüm/Gönlümle gördüm, Yemin ederim ki Allâh vardır' diyorsunuz. Şehâdet vermek 'Âyetler'i okudum' demektir, 'Semboller'i okudum, Semboller arkasında onu gösteren Allâh'ı gördüm' demektir. Bu sizde bir

Qur'ân'ın hiçbir Tekrar'ı Kuru bir Tekrar değildir. Her Anlatım yeni Kelimeler, yeni Referanslar'la beraber başlamıştır. O Qıssa'nın Başlangıcı'nda başka bir Konu vardır Sonu'nda da başka bir Konu vardır, onlarla irtibatlandırılması onun Kombinezonları'nı farklılaştırır.

Tahqiq'e dönüşmemişse Sözüünüz, 'ilerde bunu gerçekleştireceğim ama Qalbim oraya gitmek istiyor, Dilim'le İkrar ettiğim de amaçladığım şey budur' diyorsunuz. Bakarsanız *Kelime-i Şehâdet* aslında altını boş bir şekilde imzaladığımız bir Söz'dür, 'Peşine düştüğüm, Hayatım'ı adadığım Söz budur' demiş olursunuz. O Söz size bir an'da bütün Gayb'ı açan bir Söz değildir belki ama yaşarken Tefekkürünüz, Tahaququunuz, Olaylar'a bakışınız bu Derinliği kazanmalı ve Âhiret'i Müşâhede eder Şâhitler/Tanıklar hâli'ne gelmelisiniz. *Tahqiqî İman* denilen, İmân'ın Qalp'te oturması, Yaqîn kazanması Boyut'u..

6.Gün'ün Hikaye'si Qur'ân-ı Kerim'deki Qıssalar'la bize Peygamberler'in Merkezi'nde yer aldıkları Tenwir Qıssaları'yla *Nûr'un Zulumât'ı* Boğuş'u,

Geriletme'si Işıma'nın yayılması Qıssaları'yla Hikâye edilir. Qur'ân'daki Bütün Qısımlar'ın Ana'sı da Temel Qıssa da *Yaradılış Qıssası'dır*; **Âdem**'in Qıssası'dır. Aslında **Hz.Âdem**'in Qıssa'sı sonra anlatılan bütün **Peygamber** Qıssaları'nda bir şekilde vardır. Qıssalar Sonrası Dönem'de bugün de vardır o da Qıssa iyi çözülebildiğinde diğer Qıssalar'ı okumamız daha Başarılı hâle gelecektir. Önemine binâen de Qur'ân-ı Kerîm 6 kez **Mekke** Sûreleri'nde bir defa da **Medine** Sûresi'nde, (**Baqara** Sûresi'nde) **Âdem**'in Qıssası'nı dönüp bir daha anlatmıştır.

Qur'ân'ın hiçbir Tekrar'ı Kuru bir Tekrar değildir. Her Anlatım yeni Kelimeler, yeni Referanslar'la beraber başlamıştır. O Qıssa'nın Başlangıcı'nda başka bir Konu vardır Sonu'nda da başka bir Konu vardır, onlarla irtibatlandırılması onun Kombinezonları'nı farklılaştırır.

1'den 10'a kadar 10 tane sayı Sembolü'nü düşünün.. Ama Matematik'te kullandığımız Sayılar Sonsuz'dur. Bütün bu Sayılar'ı bu 10 Sembol'ün Değişik şekilde yan yana geliş ve Tekrarları'yla kurarsınız. 111 Sayısı'nı yaparken, 958 diye bir Sayı İcat ederken.. 9 ile 8'in yerini değiştirdiğinizde onların Modlar'ı değişiyor, İlişki Tarzlar'ı değişiyor, Basamaklar'ı değişiyor ve hiçbir zaman Basit tekrar olmaz. 'Bütün Matematik bu 10 Sayı'nın Tekrarı'dır' diyemezsiniz, aynı Kelimeler'i Kullanım Durumlar'ı kullandınız gibi işte Qıssalar'ın da başka yer'de geçti ama nerde geçti, hangi Zaman geçti. Öncesi'nde ve Sonrası'nda ne vardı, bu anlam'da hangi Kelime hangi Yer'de olduğunu Qur'ân'daki Yapılar'ın Yerleri nedir?' Sorusu'nu sorduğunuzda çok başka bir Qıssa olur o. Her Qıssa yeni bir Qıssa haline dönüşür. Bu 7 **Âdem** Qıssa'sı da kuru bir tekrar değildir.

Qur'ân-ı Kerîm İnsanlığın Qıssası'nı anlatırken, **Hz.Âdem**'in Yaradılış'ı Öncesi'nde Melekler arasında Melekler'e yönelik bazı Sualler Tewdi ettiğine dâir bir Sahne sunar. Burada **Selef-i Âdem** Sorun'u Karşımız'a çıkıyor. **Selef-i Âdem**; **Âdem** Öncesi demek. Melekler 'ey Allâhım biz seni Hamd ile Taqdis

ederken, Tesbih ederken, sana İbâdet'te bir Kusur getirmezken neden Yeryüzü'nde Kan dökecek ve birbirini öldürecek İnsanlar, Fesat çıkartacak İnsanlar Meydana getirmek istiyorsun?' Soru'su aktarılır. Burada Müfessirler'in İzâh etmeye çalıştıkları Konu'dur **Selefi Âdem**. Melekler '*Yeryüzü'nde kan dökecek biri*' diyorlar. 'Melekler Gayb'ı bilen Varlıklar mıydı?' Yaratılacak Olan Varlıklar'ın Kan dökeceğini nasıl fark'ettiler/fehm'ettiler/tahmin ettiler, zann'ettiler. Qur'ân'da Gayb'ı sâdece Allâh'ın bildiği söylendiği Tesbiti'yle bu Soru'nun Gayb'a Yönelik değil, Yaşlanmış olan bir Şeyler'e muqâyeseten sorulduğu düşünülür.

Selefi Âdem olan, **Âdem**'den önce Yeryüzü'nde Kan döken, birbirlerini boğazlayan Yaratıklar olmalı. Allâh bedenen onlara Halef olarak, onların yerine İnsanlar'ı Wucuda getirdi. Melekler, 'bunlar da onlara benzediğine göre aynı şekilde onların yaptıklarını yapacaklar' diye düşünürler. Müfessirler çoğunlukla bunların *Cinler* olduğunu düşünürler.. Yeryüzü'nde İrâde Sâhibi

Eşyâ'nın İsimler'i İnsan'a öğretilmiştir, bu Varlığı okuyabilme Melekesi'dir.

Rasûlu'llâh'ın yaptığı'n Dualar'dan biridir bu: '*Rabbim bana Eşyâ'nın Haqiqati'ni göster.*' Haqiqati'ni göstermek.. Nedir Varlığın /Eşyâ'nın Haqiqat'i? Eğer Varlığı bir Âyet olarak görürseniz, 'gördüğüm, Gözle gördüğüm Şey, Eşyâ'nın bizâtihi kendisi değil' dersiniz, onun gerisinde İşâret ettiği Şey'i çözmeye çalışırsınız. Bu niye vardır? Bunun Yaratılma Amac'ı nedir? Niçin var edilmiştir?

Varlıklar *Cinler*'di, cinâyeten Kan döküyorlardı. Allâh onların yerine yine *İrâdeli Varlık* olan İnsanlar'ı getirdi. Onlar da benzer Süreç'ten geçecekler.. Daha Farklı Tartışmalar da vardır ama bu daha sonraki Sunum'un içinde var olduğu için ona burada girmiyorum. Burada altını çizeceğimiz Husus Kan dökmek, birbirini çekememek, Fesad yapmak. Melekler'in söylediği 'Bunlar İnsan'ın yaratılmamasını gerektiren Özellikler.' Cenâb-ı Haqq da 'Bu Özellikler'in hiç birisi olmayacaktır diyorum' demiyor.'Ama' diyor 'siz benim niçin yarattığının asıl Temel Noktası'nı fark'etmiş değilsiniz. O Nokta Onların yaratılmasını Gerekli kılıyor ve onları yaratıyorum ve onu yarattığımda da Bütün Varlık bir şekilde yeni bir Evre'ye girecek. İşte 6.Gün başlayacak İnsan Çağı ve daha önceki 5 Evre'de yaratmış olduğum Bütün Yaratıklar'ın Merkezi'ne bu yeni Dönem'i yerleştiriyorum. Onlar

bu İnsan Etrafı'nda yeniden Görev almaya başlayacak, onlara da dağıtacağım. Ve her biri de Görevler'i yerine getirecekler' buyrulmuştur; ki Qur'ân-ı Kerîm'de *Melekler'in Âdem'e Secde etmesi* olarak ifâde edilmiştir bu.

Kimi Melekler, İnsanlar'ın Amelleri'ni yazmakla görevlendirilmiştir, onların Sewapları'nı Günahları'nı. İnsan'la ilgili Görev alıyorlar, İnsan'a Hizmet ediyorlar. Bu ona Secde etmeleridir. İnsanlar'ın Canları'nı alıyorlar **Azrâil, Ölüm Melekeler'i**. İnsanlar'la beraber 6.Gün'ü bitirecek 7.Gün'ü başlatacak, Varlık Âlemi'de İnsan'a bu şekilde Hizmet edecek **İsrâfil**...

İnsan da Hizmet görecek ama o da kendisi gibi olan bir İnsan'a ya da kendisinden daha Düşük olan Varlıklar'a değil, kendisini var eden Allâh'a. İşte Melekler'in kendisine Secde ettirildiği İnsan bunun Taqdiri'ni, Şükrü'nü Cenâb-ı Haqq'a gösterdi, Secde'yle ödeyecektir bunu da Metozorik olarak yapmayacağım, (Robot yaratmayacağım ben de Melekler gibi İrâde'si dışında

Varlıklar da kılmayacağım) dedi. 'Bana İsyân'ı Tercih ederse, buna İmkân vereceğim onu ben Arzu etmesem de bunu Tercih etmesine İmkan vereceğim. Bunu Tercih etmişse artık onu yeniden Yaradılış'ta 7.Günü'nde daha Büyük Nimetler'e Mazhar olma Şansı'nı yitirecektir. Çünkü Deneme Süresi'nde Başarılı İnsan'ı ortaya çıkartmadığı için Elenenler Sınıfı'nda olacaktır. Yeni Dönem Sâlih olan, Muhlis Kullarım'la beraber Dewâm edecektir Ebediyet Hayat'ı.

Cennet-Cehennem üzerine ileride konuşacağım. İnsan'ın Halife olması 2 Anlam taşır Qur'ân-ı Kerîm'de: bir, Melekler'in Sorusu'nda geçtiği gibi kendisinden önce yaşamış, Kan dökmüş Varlıklar'ın yerine geçmesi. Bu onların **Selef**'i olması. **Halef** Kelime'si Qur'ân'da bu şekilde kullanıyor. Bir Qawm'ın Helak'ından sonra başka bir Qawm'ı onlara *Halef* olarak getirdiğini söyler ki İnsanlar Tür olarak da başka birilerinin yerine Halef olmuş olabilirler.

İkincisi de İrâde Sâhibi olması, İnsan'a Eşyâ'nın Adı'nı öğretilmesi altı çizilmiştir. İnsan'ı ayırtıran Özellik ondan sonra Melekler'in Secdesi'nden bahs'edildiği için bu çok önemli bişey. Bu qastedilmişse o zaman şu Mânâ'ya geliyor: *Halife* İrâde'si Eli'nde olan İrâdesi'ni istedi şekilde kullanabilme de Özgür Olan Varlık Mânâsı'na geliyor. Motamot Emir Komuta Zinciri'nde olmayan Varlık Mânâsı'na geliyor. Eğer İrâdesi'ni Allâh'ın istemiş olduğu şekilde kullanırsa İnsan *Halifetu'llâh* oluyor. Yani *Allâh'ın Halife'si*, Allâh'ın kendine emretmiş olduğu Buyruğu onun Adı'na kendi Nefsi'ne emrediyor, kendi kendini denetliyor.

Adam'ın Eş'i yaratıldı ve o Âile bir Beyt'in içinde Yeryüzü Hayatı'na başladı. **Kabe** Etrafı'nda İnsanlık Hayat'ı başladı. İnsan *Ehlu'llâh*'tır; Allâh'ın **Ehli'dir** ve **Beytu'llâh**'ın Ehli'dir Bütün İnsanlar bu anlamda **Ehl-i Beyt**'tir yani kaçmaz ve **Şeytân**'a onun Evi'ne gitmez Evsiz, Sokak Çocuğu hâline dönüşmezse bu Boyutu'yla da Allâh'ın Sâlih Kullar'ı *ibâdu'llâhis-Sâlihîn* ya da **Furqân** Sûresi'ndeki ifadelendirilmesiyle *ibâdu'r-Rahmân*'dır; **Rahmân**'ın Merhamet Tecellileri'dir. **Tin** Sûresi'ndeki ifâde'yle *Ahsen-i Taqwim*'dir en Mükemmel Qıwam'da yaratılmıştır ama İnsan İrâdesi'ni Kötü kullandığında, Ev'den kaçtığına **Beytu'llâh**'tan uzaklaştığında *Sokak Çocuğu* olduğunda *Esfeli's-Safilîn*:Sefiller Sefili'ne/Hüsrân'a düşer. Aç kalır, Susuz kalır, üşümeye başlar. **Âdem** Sembolizmi'nde de bütün bunlar vardır.

Eşyâ'nın İsimler'i İnsan'a öğretilmiştir, bu Varlığı okuyabilme Melekesi'dir. **Rasûlu'llâh**'ın yaptığı Dualar'dan biridir bu: '*Rabbim bana Eşyâ'nın Haqiqati'ni göster.*' Haqiqati'ni göstermek.. Nedir Varlığın /Eşyâ'nın Haqiqat'i? Eğer Varlığı bir Âyet olarak görürseniz, 'gördüğüm, Gözle gördüğüm Şey, Eşyâ'nın bizâtihi kendisi değil' dersiniz, onun gerisinde İşâret ettiği Şey'i çözmeye çalışırsınız. Bu niye vardır? Bunun Yaratılma Amac'ı nedir? Niçin var edilmiştir? Sorularına girdiğiniz de Varlık sizi Allâh'a götürür. Yani *Var olanlar*'dan *Var edici*'ye gidirsiniz. Sâni'ye/Sanatkârı'na ulaşırsınız ki bu 'Eşyâ'nın Haqiqati'ne Nüfuz etme, Eşyâ'nın İsimleri'ni Okuma' demektir.

Evet, İnsan *Eşyâ'nın İsimleri*'ni okuyabilme Melekesi'yle yaratılmıştır. Bunun düz ve Basit Mânâ'sı sanki Bilgisayar'a Bilgisayar, Kitab'a Kitap deme gibi İsim verme Mânâ'sı. Evet İnsan, Eşyâ'yı isimlendiriyor, İsimler Etraflı düşünüyor. Bütün bunlar doğru ama Okuma'nın Derin Mânâsı'ndaki Hadise

Benû Âdem Qıssa'sı

Hâbil'in Qurbet'i:Alaquadâr
Qâbil'in Qurbet'i:Tuğyankâr

budur. Onun Bâtını'na geçebilmedir, ordan Allâh'ı okuyabilmedir. *Ontolojik Delil'*dir bu. Bütün bunlar sâdece İnsan'ın başardığı bir şey'dir. Bir Maymun'un, herhangi bir Papağan'ın İnsan'a bir Yönü'yle benzeyen Yakın Varlıklar'ın hiçbirinin bu Tefekkür'ü gerçekleştirebilme Qabiliyetler'i yoktur. İnsan bu Yetenekleri'ni kullanmadığı takdirde bu Yetenekler'i olmayan Varlık'tan daha aşağı düşüyor. Qur'ân İfâdesi'yle: (**En'âm** Sûresi'nde) *bel-hum-adal* denilir, yani Tüm bu Canlılar'dan daha Aşağı'dır. Niye Aşağı'dır? Yaratılış'ı/Donanımlar'ı çok daha Yüksek iken bunu kullanmamıştır. Kullanmadığı zaman kullanamayanlar'la Eşit Seviye'ye gelmiştir. Hayır, Eşit olamaz. Diğerleri Donanımlar'ı olmadığı için kullanamadıkları için Kusur değildir bu. Sen kullanamadığında, Verimli olmadığında, çalışmadığında kendini düşürmüş oluyorsun. Allâh'ın Değer verdiği, önemseyip *Yüce Sanatım* dediği Şey'i değersizleştiriyor, ona Tahkir ediyorsun.

İnsan'a rağmen İnsan'ın savunulması bu.. 'Sen sana ait değilsin, bana aitsin. Kendini harcayamazsın, kendini Küçük göremezsın, kendini yarattığım başka bir Mahluqât'ın Emri'ne veremezsin, sayamazsın. Ben seni Muhâtap aldım, ben sana seslendim. Seslendiğim Varlığa çok daha Büyük bir Dünyâ'yı var kılmaktayım.' İşte *Eşyâ'nın İsimleri'*ni okumak bu.

Eşyâ'nın İsimleri' dışında Qur'ân'da bir başka İsim daha vardır. "*Esmâ'el-Husnâ*". *Eşyâ* Varlıklar'daki Âyetler'dir. Âyetler'in okunması.. Âyetler'in/Göstergeler'in Etraf'ında Tefekkür'den bahs'ediyorsunuz.

Uzunyol'a çıktığınızda, bir yer'den bir yer'e vardığınızda, Mesâfe qat'ederken okuduğunuz İşâret Lewhaları'nı mesela **Ankara** ile **Kayseri'**yi Yolculukta sırf okumak için okumazsınız, amaçladığınız Şey **Ankara'**ya Wâsil olmaktır. Araçsal olarak onu okumaya değer görürsünüz, amaçladığınız Şey **Ankara'**nın kendisidir. Yani *Eşyâ'nın İsimleri'*ni okumak nihâyetinde onları gösteren Varlığı okumayı gerektiren Şey'dir

İnsan kendinden başlayarak *Eşyâ'yı* okur. İslâm İrfânı'nda buna *Marifetu'llâh* denilir. 'Nefsi'ni bilen,

Nefsi'ni İrfân eden, Rabbi'ni de İrfân eder, Rabbi'ni de bilir' denilir. Bilgi'nin Zirvesi'nin *Marifetu'llâh*, (Allâh Bilgi'si) Teşkil eder ki Varlığı okumaktan buraya ulaşırsınız. Artık *Eşyâ'yı* Okuma'nın ötesindeki en Büyük Tefekkür nedir? (*Eşyâ'nın İsimleri'*ni) değil *Allâh'ın İsimleri'*ni (*Esmâ'u'llâh*) okumaktır. İşte **er-Rahmân** İsmi'nin, **el-Quddus** İsmi'nin, **el-Melik** İsmi'nin Cezbesi'ne takılıp kalmanın, sürekli onu Tekerrür etmenin Mantığı budur. Aradığınızı bulduğunuz bir Nokta'dır, Bam-teli'dir orası, onu yakalamışsanız artık Mâsiwâ düşer, İşâret Lewhalar'ı Anlamı'nı yitirmiştir. **Ankara'**ya gelmişsinizdir artık, Lewhalar'ın bir Anlam'ı yoktur, Wâsil olmuşunuzdur. Artık *Eşyâ'nın İsmi'*ni

*Eşyâ'nın İsimleri'*ni okuyarak *Esmâ'u'llâh'a* vardınızda Allâh'a Muqarreb oluyorsunuz, Ona yaklaşıyorsunuz. Evet bu *Muqarreb* oluşturun, *Qurbân* oluşturun, *Qarib* oluşturun. Bunun tersi de uzaklaşmaktır. *Receme* Fiil'i *uzaklaşmak* demektir, Uzağa düşmek.. Yakın olan *Muqarrebler'* den olma Şansı' varken Allâh'ın *Eşyâsı'*ni (İnsân'ı) okuyamadı. **Âdem** onun için Allâh'ın yarattığı *Eşyâ'sıydı*, oradan Allâh'a varacak bir durum İcât edecekti fakat bunu başaramadı. Dolayısıyla *recm* edildi, yani uzaklaştırıldı kovuldu, başka bir yere düştü.

gerek duyduğu miktar'da bir defa Telaffuz edersiniz. '**Ahmet gel**' dersiniz, **Ahmet** bunu duymuşsa yeniden söylemenizin Gereği yoktur. Ama Allâh'a vardığınızda orada Takılı kalırsınız. *Zikr*'in Tekerrür etmesi ve oradan kopamama, Yoğunlaşma'nın Mânâ'sı da burada ortaya çıkar. O Varlık, Eşyâ'nın Haqiqatı'ni Okuma, o İsimler'den *Allâh'ın İsmi'ne Allâh'ın Zâtı'na* ulaşmak olduğunu görüyorsunuz. *Esmâu'l-Hüsna* da budur. Qur'ân'daki *Zikr*'e olan Çağrı, bize yaptığı Buyruklar'ı böylesi bir yerde İnşa etmeli.

İnsan'ın Olgunlaşma Süreci'nde kullanan Mekanizmalar... Cenâb-ı Haqq **İblis**'ten bahs'ediyor. Yarattığı Varlıklar'dan biri, İnsan'la Alaçalı Allâh'ın ona vermiş olduğu Ödevler'i yerine getirmekten kaçındı ve 'Ben ona Hizmet etmek için var değilim' dedi. Bu bana yakışmaz.' **İblis**'in bu Tutum'u Qur'ân-ı Kerîm'de **Âdem**'e Secde etmemesi, onun Emri'ne girmemesi, onunla ilgili Allâh'ın verdiği Emirler'i yerine getirmemesi olarak anlatılmıştır ve Allâh Emir'den çıkan Kişi'nin *İlâhî Rahmet*'ten uzaklaştırılacağını söylemiştir. *Eşyâ'nın İsimleri'ni* okuyarak *Esmâu'llâh'a* vardınızda Allâh'a Muqarreb oluyorsunuz, Ona yaklaşıyorsunuz. Evet bu *Muqarreb* oluşturun, *Qurbân* oluşturun, *Qarib* oluşturun. Bunun tersi de uzaklaşmaktır. *Receme* Fiil'i *uzaklaşmak* demektir, Uzağa düşmek.. Yakın olan *Muqarrebler*'den olma Şans'ı varken Allâh'ın Eşyâ'sını (İnsân'ı) okuyamadı. **Âdem** onun için Allâh'ın yarattığı Eşyâ'sıydı, oradan Allâh'a varacak bir durum İcât edecekti fakat bunu başaramadı. Dolayısıyla recm edildi, yani uzaklaştırıldı kovuldu, başka bir yere düştü.

Böylelikle Allâh bundan sonra dönerek (bu Anlatım üzerinden Sembolik olarak) diyor ki 'işte sizin bahs'ettiğiniz Kan dökmeye Tewessül eden **Âdem**'in Soyu'ndan gelebilecek Çocuklar'a **Benî Âdem** (**Âdem** Oğulları) denmeyecek, onlar **Şeytân**'ın Tarafı'nı seçmişlerdir, **İblis**'in Ordusu'na Dâhil olmuşlardır. Onlar **Hizbu's-Şeytân**'dır **Şeytân**'ın Adamları'dır. İnsan olma Adı'nı, Haqqı'nı, Haqqâniyeti'ni yitirmiştir. Düşük İnsan'dır o, *Sefiller Sefili*'dir' diyerek onu **İblis** ve Tâifesi'ne İltihak ediyor, dolayısıyla **İblis** ve Tâifesi'ne Cehennem'i wâd'ediyor. **Âdem** kalabilmeyi başaranlar ise 7.Gün'de daha Mükemmel bir Hayat'a yükseltilmiş oluyorlar.

Bu Anlatım'ın Sonu'nda **Adam**'ın ve Eşi'nin, **Şeytân**'ın *İhbitu*'ndan bahs'eder Qur'ân-ı Kerîm. Nasıl değerlendirmeli? *İhbut* Hadise'si daha çok Ehl-i Kitab'ın Tesiri'nde kalınarak onları anlamalarına yakın bir şekilde Dünyamız'da Yaygınlık kazanmış. Bu Qur'ân'ın Temel Anlatım Tarzı'na Aykırı. Qur'ân orada çok Farklı bir Şey söylüyor.

İhbut Sözlük Anlamıyla *inmek* demek. Yüksek bir yerden aşağı bir yere inmek Mânâsı'nda bir Kelime. Qur'ân-ı Kerîm **Âdem** ile Eşi ve **Şeytân**'ın

İnsan kendinden başlayarak *Eşyâ'yı* okur. İslâm İrfânı'nda buna *Marifetu'llâh* denilir. 'Nefsi'ni bilen, Nefsi'ni İrfân eden, Rabbî'ni de İrfân eder, Rabbî'ni de bilir' denilir. Bilgi'nin Zirvesi'nin *Marifetu'llâh*, (Allâh Bilgi'si) Teşkil eder ki Varlığı okumaktan buraya ulaşırsınız. Artık *Eşyâ'yı* Okuma'nın ötesindeki en Büyük Tefekkür nedir? (*Eşyâ'nın İsimleri'ni*) değil *Allâh'ın İsimleri'ni* (*Esmâu'llâh*) okumaktır.

inmesinden *ihbitu* diye bahs'ettiği için bu, İnsan'ın kovulması/sürülmesi Mânâsı'nda yorumlanmış ve 'İnsan da **Şeytân** da Cennet'ten sürüldü' denilmiş. İnsan'ın sürülmesi neden? Çünkü *Yasak Meyve*'yi yedi, Allâh Ceza olarak onu Dünya'ya gönderdi. **Şeytân** sürüldü, çünkü **Âdem** ile ilgili verdiği Görev'i yerine getirmede, ondan dolayı sürüldü' diyerek **Şeytân** da İnsan da aynı bağlam'da, aynı Ceza'nın Karşılığı.

Oysaki Ehl-i Kitâb'ın Eli'ndeki Tahrif edilmiş Metinler'deki Anlatım'a Uygun bir Şey. **İncil**'de bu Qıssa anlatılmaz, **İncil** Ehl'i **Tewrat**'taki şekli'ne inanırlar. **Tewrat**'ta anlatılan **Hz.Âdem** Qıssa'sı böyledir. Orada Allâh'ın **İblis**'ten İnsan'a Secde etmesini Talep ettiği, Melekler'le yaptığı Konuşmalar vs. yer almaz. Bu Qıssalar Qur'ân'da vardır, onların Anlatımları'nda yoktur. Tabii **Âdem**'in Tewbe'si de yoktur. Günahları'ndan arınması, bağışlanması Husus'u da **Tewrat**'ta yoktur. Ve **Yahudi** ve **Hıristiyanlar**'ın İnancında **Âdem** bir Peygamber de değildir. **Âdem** Tewbe eden, Günahlar'ı bağışlanan, Rahmet edilen biri de değildir. 'Yasak Meyve'yi yediği için Allâh'ın kovduğudur. **Hıristiyanlar**'ın İnancında **Âdem** Cehennem'de kalacaktır, çünkü **Tewrat** Anlatımı'nda 'o Ağaç'tan yiyen ebediyen ölecektir' buyruluyor ve **Hıristiyan** İlâhiyatçılar 'Cehennemliksin' manasına getiriyorlar. Bununla da kalmıyorlar

'bu Günah' diyorlar 'onun bütün Soyuna da geçmiştir.' "Aslî Günah" Öğretisi'ni de buradan İcat ediyorlar ve 'İnsan doğduğunda Baba'sı **Âdem**'in Günah'ı ile doğar' diyorlar 'ancak Vaftiz'le Günah'tan kurtulur.' Sadece **Âdem**'de kalsa, bu Günah'ın Tewârusü'nden bahs'ederek bütün İnsanlar'ı Günahkar Kabul etmişlerdir.

Argüman bu. Bu Anlatım'la Qur'ân'ın **Âdem** Qıssa'sı arasında bir Bağlantı var mı? Muharref olanda İnsan'ın kovulmasının Mantiği var bu Anlatım içerisinde, Qur'an'da bir Mantiği olabilir mi bunun? **Âdem** Tewbe etmiştir ve Allâh onun Tewbesi'ni Kabul etmiştir sonra onu Peygamber kılmıştır, ona Hidayet vermiştir. Qur'ân'da anlatılan budur.

Sanıldığı'nın aksine **Hz.Âdem**'in Sâhifeler'i salt dünyâ'ya geldikten sonra aldığı Sahifeler değildir. Öğrenme Süreci'nde Cennet'te aldığı Eğitim için Qur'ân-ı Kerîm'de **Hz.Âdem**'in Sâhifeleri'nden bahs'edilmiş oluyor. *Sayfa* Kelime'si yerine de *Waraq* Kelimesi'yle bahs'edilmiştir. *Waraq*, Sözlük'te Yaprak demektir normal olarak.

Yeryüzü'ne gönderilmiştir, Ewlatları'ndan biri *İyi*'dir diğeri *Kötü*'dür vs. Bu anlam ile **Adem**'in Sürgün'ü İfâde'si yok. Yaradılış Qıssası'nda haddizatında 'Allâh **Adem**'i Cennet'te yarattı' demiyor '**Adem**'i Yeryüzü için yaratı' diyor. Yeryüzü'nde yaşayacaktır, orada İmtihan verecektir, kazananlar **İblis**'e dönüşmeyen Cennet'e gireceklerdir. Fakat bu Dünyâ Hayatı'nın İmtihani'na başlamadan önce Allâh **Âdem**'i Cennet'te Geçici bir Süre Öğrenme Süreci'ni tamamlaması için İskan etmiştir Qur'ân-ı Kerîm'de.

Bu şuna benziyor: Teorik olarak İnsanlar'a bir Şeyler öğretiyorsunuz ama bazı Bilgiler'i de Pratik olarak öğrenmeleri gerekiyor. Test ederek/deneyerek öğrenmeleri gerekiyor. Ve İnsan'ın öğrenmiş olduğu Bilgiler içerisinde en önemli Bilgi -çünkü o İmtihan Dünyâ'sı için yaratılmıştı - **Şeytân** ile olan İlişki Tarzı'ydı ve **Şeytân**'ın onu Kandırma İsteği'ydi. Onun İblis'e kanmamayı başarması gerekiyordu, en Temel Öğrenim'i buydu **Âdem**'in. İşte

Allâh bu Bilgi'yi **Hz.Âdem**'e Tecrübe olarak vermeyi diledi ve onu Bilgi'yle donattıktan sonra Cennet'e yerleştirdi ve böyle bir Mizansen sergiledi. Ona herşeyi İmkan olarak sermişken bir şeyi yasakladı. Niteliğini kendisinin bildiği bir şeyi ise yasakladı ona. *'Bu Yasağa yaklaşma'* dedi ve bunun Niçinliğini, Gereğini söylemedi ama Sonucu'na Dikkat çekti: 'Yaklaşırsan eğer, kaybedersin ,zulmedersin, Nefsini karartmış olursun, bunu yapma **Âdem**' dedi. Allâh'ın wasıflamadığı şey'i **Şeytân** Tawsif etti ve **Âdem**'e güzel gösterdi. Bu yasaklanan şey'e "*Şecere-i Huld*" (Ölümsüzlük Ağacı) diyor **Şeytân**. Ve ona yaklaşıyor: 'Niçin Rabbin seni ondan uzaklaştırdı biliyor musun? Çünkü senin Ebedî olmanı istemedi' diyor **Tewrat**'taki anlatım tarzına göre. Qur'ân-ı Kerîm'de 'sizin bir *Melek* olmamızı istemedi ya da *Melik* olmamızı istemedi, iki *Melik* olmanızı istemedi bundan dolayı' buyurmuş.

Âdem Hata'ya düştü, o Ağaç'tan yedi. Cenâb-ı Haqq sorar *'niçin bunu yaptın, ben seni bundan menetmedim mi?'* Derdini şöyle Hikâye eder **Âdem**: 'Rabbim evet, sen bana yasaklamıştın. Bunu qabul ediyorum, ama unuttum Yasağı, **Şeytan** bana onu süsledi. Öyle bir anlattı ki, bundan yememe Konusunda uyarıldığımı unuttum' diyor. Cenâb-ı Haqq *'hayır, bana Yalan söylüyorsun'* demiyor Âyet-i Kerîme'de. Onun Beyânı'nı bize Hikâye ediyor, sonra: *'Bu Unutma Özelliğin, senin Maya'nda olan Özelliğindir. Bunu unutma!'* diyor. İnsan Unutkan yaratılmış. Qur'ân-ı Kerîm'de bu Özelliği'nden söz ediliyor. 'Size bunu hatırlatan Hatırlatıcılar göndereceğim ben' deniyor.

Hatırlatma *Zikir*'dir. 'Artık kime benden bir *Zikir* gelirse, unuttuğu Şeyi hatırlasın ve bana *Tewbe* etsin' deniyor. *Tewbe* etmek de senin Özelliğin. Günahkar'dır *Tewbe* eden, Melekler'in *Tewbe*'si olmaz, Melekler'in *Zikir*'i olur ama (Haqiqî) Anlamıyla *Tewbe*'si olmaz. Günah olmadığı için *Tewbe*'si de olmaz. Allâh'ın *Tewwâb* İsm'i nasıl

ortaya çıkar? Günahkar *Tewbe* ettiği zaman... Allâh *Settâr*'dır, "Ayıplar'ı örten". Sen Ayıp Sâhibi olmadığın zaman o Ayıb'ı Allâh'ın örtmesi Tecelli etmez, Allâh'ın bir çok Esmâ'sı İnsan'la ortaya çıkar. 'Sen bunların Asârı'sın, Hata'da İsrar etmek ve *Tewbe* etmemek, Asıl Büyük Suç budur ey **Âdem!**' deniliyor. 'Kusurlar'ın olduğu Zaman bana yönel, ben yönelenin Kusurları'nı örterim ve yaptığın İyilikler'i abartırım 1'e 10 Karşılık veririm.'

Hz.Âdem İmtihan'ın ABC'sini öğrenmiştir ve Mayası'nı tanımıştır, arkasından şunu söylemiştir ona 'Sen Unutkan'sın, **Şeytân** da senin Düşman'ındır ("*Aduw*"un). Sen ve senin Soyu'nun Düşmanı'ndır, bunu asla unutma! Bu **Hz.Âdem**'in Cennet'te öğrenmiş olduğu Tecrübî Bilgi'dir. Ve asıl Öğrenme Sürec'i, daha önce başlayan Öğrenme Sürec'i, bu Son Bilgi'yi öğrenmesiyle tamamlanmıştır. Ve öğrenmesiyle beraber de Ehliyeti'ni kesb'ettiği için artık Sınanma'ya sokulabilecek, Dünyâ Hayâtı'nda İmtihan'a gönderilebilecek hâle gelmiştir. Dünyâ'ya İmtihan'a Ehil bir Varlık, Mükellef bir Varlık olarak, *Halife* olarak, onurlu bir Ödev'le gelmiştir, sürülmemiştir. Artık bunu Başarma Ehliyeti'ni sergileyecektir.

Hz.Âdem Qıssası'nda geçen *Waraqa'l-Cenne*, (*Cennet Yapraklar'ı*) onun Cennet'te öğrendiği *Esmâ*'dır, Allâh'ın İsimleri'dir/Varlığın İsimleri'dir, **Şeytân**'ın İnsan'ı aldatma *Qast*'ı ve *Usul*'ü üzerine Bilgisi'dir. kendisi Tanıma Bilgisi'dir. (Unutkanlığı ve ilh.)

Qur'ân-ı Kerîm bu noktada **Hz.Âdem**'in Cennet'te '*Waraqa'l-Cenne*' Cennet Yaprakları'yla Ayıp Yerleri'ni kapattığını bahs'eder ki bu da bu Sembolizm içinde anlatılmıştır.

Müslüman Bilinci'nde Qur'ân-ı Kerîm'de Peygamberler'e verilen Kitaplar'dan/ Sahifeler'den bahs'edilir ama bu bahs'edilenlerde geçmeyen bazı Sahifeler'i de biz Gelenek/Hadis Kitapları'nda buluruz. Çok dikkat edilirse bunların Kökenler'i Qur'ân-ı Kerîm'de vardır. Zâhir'de pek yok gibi gözükten Şeyler. Peygamberler'e nispetle 4 Kitab'ın İsmi'nin geçtiğini bilirsiniz. Sahifeler geçer. **Tertil I** Serisi'nin **Â'lâ** Sûresi'nde geçer. **İbrâhim** ve **Mûsâ'nın Sâhifeler'i**. Ve Hâdisler'de de **İbrâhim**'e Sâhifeler verilmiştir' denilir.

İdris'e Sâhife verildiği söylenir. Gelenek'te 50 Sayfa'dan bahs'edilir. "**İdris**" Kelime'si "*d-r-s*" Kökü'nden türer. Dolayısıyla **İdris**, Kitab'la Ders veren ilk Peygamber'dir. Bu *Düşünce Târihi*'nde **Hermes** diye adlandırılır ve **Mısır** Kültürü'nde de Yazı'nın/ Tedris'in **Hermes**'le başladığından bahsedilir ki **İdris**'in Sahifeleri'ni de bununla ilişkilendirilir.

Biliyorsunuz **Hz.Âdem**'in Hayatı'nın 2 Periyod'u var. Cennet'teki İmtihan Sürec'i sonra Yeryüzü'ne indiği Dönem. Sanıldığı'nın aksine **Hz.Âdem**'in Sâhifeler'i salt dünyâ'ya geldikten sonra aldığı Sahifeler değildir. Öğrenme Süreci'nde Cennet'te aldığı Eğitim için Qur'ân-ı Kerîm'de **Hz.Âdem**'in Sâhifeleri'nden bahs'edilmiş oluyor. *Sayfa* Kelime'si yerine de *Waraq*

Kelimesi'yle bahs'edilmiştir. *Waraq*, Sözlük'te Yaprak demektir normal olarak. **Osmanlı**'da kullanıldığı Biçimi'yle *Waraq*, (çoğulu *Ewraq*), Defter'in Yapraklar'ı için de kullanılır. **Hz.Âdem** Qıssası'nda geçen *Waraqa'l-Cenne*, (*Cennet Yapraklar'ı*) **onun** Cennet'te öğrendiği *Esmâ*'dır, *Allâh'ın İsimleri*'dir/Varlığın İsimleri'dir, **Şeytân**'ın İnsan'ı aldatma Qast'ı ve Usul'ü üzerine Bilgisi'dir. kendisi

Tanıma Bilgisi'dir. (Unutkanlığı ve ilh.)

Unutma **Arapça**'da "*Nesiye*" Kelimesi'dir, *İnsan* Sözcüğü de bu Kelime'den türemiştir İnsan, bir Deyim'e göre '*Ünsiyet* eden/edilen Varlık'tır, diğer şekliyle '*Unutkan* olan Varlık'tır. **İblis**'in Ad'ı gibi *İnsan* Kelimesi'nin kendisi de bu Etimolojik olarak bu Anlatı'daki Hisse'yle Uyumlu'dur. Dolayısıyla da Qur'ân'da Allâh'ın/Eşyâ'nın İsimleri'nin Öğretimi'yle başlayıp sonra öğrenmiş olduğu bu Tecrübî Bilgi'nin Bütün'ü orada tamamlandı ve son Sayfası'nda/Waraqı'nda işte bu Bilgi yer aldı. Allâh *Tewwâb*'tır, Günahı'nı bağışlar sen Unutkan'sın. **Şeytân** da senin Düşmanı'ndır. Seni Yeryüzü'ne bu Ödev'le gönderiyorum.' Sahifeler bu şekilde tamamlanmış gibi.

Qur'ân-ı Kerîm'de Bilgi'den *Ağaç* olarak bahsedilir, Varlık'tan bir kere *Kitap* olarak bahs'edildiğini de Sözkonusu etmişim. Burada **Hz.Âdem**'in almış olduğu Bilgi'yle kendini koruması artık Mümkün hâle gelebilecektir, Donanımlar'ı tamamlanmıştır. İşte '*Açık Yerleri'ni örttü*'nün Mânâ'sı burada billurlaşıyor. Çünkü *Libas* Kelimesi'nin Qur'ân-ı Kerîm'de "*Libasu't-Taqwa*" Şeklinde de kullanıldığını görüyoruz. -bu Sembolik Anlam'a dikkat çekerek- "*Libâsu't-Taqwa*" "*Korunaklı Elbise*" demektir. 'Allâh sizin için Elbiseler' var etti, ama en Mükemmeli de *Taqwa* Elbisesi'dir derken, bir Mecaz Geçiş'i yapılır. *Taqwa* korunmak demektir, İnsan'ı *Muttaqî* yapan Şey demektir.

H.z.Âdem'in orada öğrendiği Bilgiler'in hepsi *Elbise* olarak adlandırılmış oluyor. Ama Elbise'si içerisinde öyle bir Nokta vardır ki **Şeytân**'ın Allâh Adı'nı kullanarak ,Yemin ederek İnsan'ı Aldatma Özelliği.. **Âdem** Mazeret arzederken söyler bunu. 'Ama o Yemin etti, Senin Adına diyor, belki de unutmama bu Sebebiyet verdi. Seni tanıyan birisinin Senin Adı'na Yalan yere Yemin edebileceğini düşünemedim.'

H.z.Âdem'e denilmiştir ki: 'İşte öğrenmen gereken buydu. Senin Koruma Alanı'nda "*Libâsu't-Taqwa*"nda bir Yama var, bir Açık Nokta vardı. Bu aldığın Bilgi'yle Elbise'ni yama, Açık Yer'in kalmasın, artık İmtihan'da Başarılı hale gelebileceksin, denmiş ve İnsan'ın Yeryüzü İmtihan'ı **Âdem** Qıssası'yla başlatılmıştır.

Qıssalar Târihi'nden:

Anlattığımız **Âdem** Qıssası'nın İçeriği, Qur'ân-ı Kerim'de yer alan **H.z. Peygamber**'e kadar Dewam eden diğer Peygamber Qıssaları'nda bir şekilde/, bir Yerleri'nde hep vardır, Temel Qıssa budur. Çünkü İnsanlar'a öğretilen "*Waraqa'l-Cenne*" Eşyâ'nın İsimler'i içerisindeki Konular'dır. **Benî Âdem** Qıssa'sı olarak **Hâbil** ve **Qâbil**'in Qıssası'nın, **İdris aleyhi's-Selâm**'ın Hikâye'si, *Ulu-l Azm* Peygamberler (Qur'ân'ın Dönemeç Peygamberler olarak andığı) **Nûh**, **İbrâhim**, **Mûsâ**, **İsâ** ve **H.z.Peygamber**'in Hayat'ı/ Mücâdele'si Wahiy Bünyesi'nde yer alır.

İbrâhim aleyhi's-Selâm'a Özel bir Vurgu vardır. **İbrâhim** ve Âile'si Qur'an-ı kerimde "**Mustafa**", "Seçkin", "İstifa" Âile olarak geçiyor Allâh **İmrân**'ın Âilesi'ni de seçmiştir **İbrâhim**'in Âilesi'ni de seçmiştir.

H.z.İbrâhim de 2 Kol'a ayrılan bir Risâlet Târihi'ni başlayacaktır, bu önemli. Çünkü **Âdem** ve **İblis** Hikâye'si bu kez Âile içerisinde **İbrâhim**'in 2 Oğlu Etrâfı'nda yine bir yine sınav Hal'i ortaya çıkartacaktır.

İbrâhim aleyhi's-Selâm'ın yaptığı (**Baqara** Sûresi'nde) bir büyük Dua Hikaye edilmiştir bize: "*Rabbim Bana bir Zürriyet bahşet. Sâlihler'den olsun. İnsanlar'a Önder kıl, İmâm yap*" diye. Cenâb-ı Haqq bu Dua'nın Qabul edildiğini söylüyor fakat İstisna getiriyor Dua'nın Qabulü'ne, âdeta Şerh konuluyor: 'Ey **İbrâhim!**' demek isteniyor 'Senin Zürriyeti'nden olmak sâdece ve sadece Zürriyeti'nden olmak, onların İnsanlar'a Önder olmaları için Yeterli neden değil, eğer onlar Genetik Yapıları dışında senin İnanç Dünyâ'nı da taşıyabiliyorlarsa ona de Wâris olabilmişlerse de yani senin Âdil Ewlâtlar'ın olurlarsa -Zâlim Ewlatlar'ın değil- o zaman geçerli'dir. 'Zâlimler benim Ahdim'e eremez' buyrulmuştur. Tabi bu Hâdise **H.z.İbrâhim** Açısı'ndan hem bir Memnuniyet doğurmuş hem de bir Endişe ve Merak uyandırmıştır. Yani 'benim Ellerimle yetiştireceğim Çocuklar, onların Soylar'ı içinden demek ki Sapkınlar'dır Wücuda gelecektir.

Bir **Peygamber Âile'si** de bozulabilecekti ve bundan da Dehşet duymuş ve korkmuş belki de bütün olarak belli bir Dönem'de Soyum da bozulacak, Yeryüzü'nde hiç inanan İnsanlar kalmayabilecek Soyu'ndan. '*Rabbim bu nasıl olur, İnsanlar'ı Ölümü'nden sonra tekrar Hayat bulur? Ölümleri'nden sonra nasıl*

dirilecek? Tekrar İnanç Dünyâ'yı gelecek' diye (yine **Baqara** Sûresi'nin 260.Âyeti'nde) bir başka Soru'su vardır. **Hz.İbrâhim**'e Allâh bir Örnek vererek ona açıklayacağını söyler. Ve Kuşlar alıp onu yetiştir, kendine alıştır sonra onları al, Dünyâ'nın dört bir Tarafına/Dağlar'a dağılsınlar sonra onları çağır, sana geldiklerini görürsün.' Meşhur *Kuşçu Meseli*/Parabolü'dür. *Kuşçu* ile *Kuş* arasındaki Özel Bağlantı bunu anlatıyor.

'Ey **İbrahim!** bu böyle gerçekleşecek.. Bu Müteşâbih bir Anlatım'dır, ve bu anlatım Qur'ân-ı Kerîm'de Muhkem olarak da geçer, **Hacc** Sûresi'nde. **'İbrâhim**'e Allâh'ın Beyti'ni Temelleri üzerine yeniden yükselt' dedik buyuruluyor. Oğlu **İsmâil**'le beraber (**Baqara** Sûresi'nde) **Beytu'llâh**'ı **Âdem**'in Evi'ni yeniden İnşa ettiklerini söyler. 'Sonra çık ve İnsanlar'ı Hacc'a çağır, Binek üzerinde, Yaya, Dünyâ'nın dört bir Tarafı'ndan oraya gelsinler, Evimde İtiqaf etsinler, beni zikr'etsinler' buyurulmuştur.

İşte Kuşlar'la verilen Sembolik Anlatım'ın Muhkem Mânâ'sı burada geçer. Bu Kuşlar Dünyâ'nın dört bir Tarafı'ndan Allâh'ın Beyti'ne, Ev'den kaçanlar Ev'e çağrılmıştır. Hacc'ın Sembolizm'i.. Hacc'a giden İnsanlar burada dirilirler, canlanırlar, Âdiyetleri'ni bulurlar Ev'e Qabul edilmenin Hoşnutluğu yaşarlar kendilerine gelirler, titrerler. Bu Kuşlar'ın Dönmesi'ndeki Diriliş'in böyle gerçekleşmesinin Sembolizmi'dir. Ve gerçekten de **İbrâhim**'in Soyu'ndan en sonunda Allâh **Hz.Peygamber**'i göndermiştir ve Büyük Direniş de onunla gerçekleşmiş ve Hacc Seremoni'si onunla beraber yeniden İnşa edilmiş ve 1400 kûsur Sene'dir her Sene Hacc Ümmet'in yeniden ayağa kalktığını Şiarlar'ı

hatırladığı Âyetler'i okumuş olduğu **Şeytân**'ın recm'ettiği ta **Âdem**'in Qıssası'na dönüyorsunuz. Onları yaşadığı **Safa-Merwe** arasında **Hacer**'in **İsmâil**'in Hikâye'si.. çok Önemli Diriliş'le Alaçalı Unsurlar'ı içinde barındıran olay gerçekleşiyor.

Diğer Oğlu ise **İshâq**'tır **Hz.İbrâhim**'in. Allâh **İshâq aleyhi's-Selâm**'ın Soyu'ndan **Ya'qûb aleyhi's-Selâm**'ın Oğlu **Yûsuf**'u Peygamber kılmış. **Ya'qûb**'un diğer Ewlad'ı **Yahuda** ve **Levi**'nin Soyu'ndan da Peygamberler göndermiş. **Yahuda** Soylu **Hz.Dâwûd** vardır, **Hz.Süleymân** Peygamber vardır. **Qudûs**'te Allâh'ın

Mülkü'nü, İqtidârı'nı kurmuşlardır. **Levi** Adlı Oğlu'nun Soyu'ndan **İmrân**'ın Oğlu **Mûsâ**'yı göndermiş, diğer Oğlu **Hârûn**'u göndermiş. En sonunda da **Yahuda** Soylu ya da **Levi** Soyu'ndan **Hazret-i İsâ** aleyhi's-Selâm gelmiştir. **Qudûs**'te **İshâqî** Peygamberler, **İsâ** Peygamber'le beraber nihâyete ermiştir. **İsmâil**'in Zürriyeti'nden de **Hz.Peygamber**'i gönderilir.

Qur'ân'da anlatılan Peygamber Tarihi'nin içinde yer almış olduğu Târihsel Kesit yaklaşık olarak 5.000 Yıl'a sığar görünüyor. **Tewrat**'taki Veriler'e bakarsanız **Hz.Mûsâ**'nın M.Ö.1100 ila 1200 Yılları'nda yaşamış olması gerekiyor. İzâfî Rakamlar'dır bunlar. **Hz.İbrâhim**'in de 1900-2000 Yılları'nda yaşaması Mümkün görünüyor. **Hz.İbrâhim** bugünden bakarsanız geriye doğru 4000 Sene önce yaşamış olmalı diye düşünüyoruz. **Hz.Nûh**'a buradan gitmek gerekir. **Ulu'l-Azm** Peygamberler **Nûh**'la başlatılıyor Qur'ân-ı Kerîm'de. **Nûh**,

İbrâhim ve Dewam ediyor. Bu süre de belki 1000 Yıl geriye çekilebilir **Hız.Nûh**'un Qıssa'sı da **İbrâhim**'den önce. **Ankebût** Sûresi'nde geçen 950 Raqamı'nın **Hız.Nûh**'un Şeriat'ı Mânâsı'na yorumlayan Âlimler de vardır. Bu Yorum Tarz'ı doğruysa **Nûh** ile **İbrâhim** arasındaki Şeriat'ın da 1000 Yıllık Dönem barındırması lazım. o zaman **Nûh** Sonra'sı 5000 Yıllık İnsanlık Târihi'nden bahs'ediyoruz.

Bundan öncesi **Nûh** ile **Âdem** arasındaki Süre de **Tewrat**'ta verilen Süreler Güven verici değil ve Târihsel olarak da savunulabilir Tarafı yok. Yanlışlanmış Malumatlar'dır. **Tewrat**'da geçmiş olduğu şekliyle **Nûh** ile **Âdem** arasındaki süre çok Kısa olarak 1000-1500 Yıl kadar Dönem. Bu yanlışlanmış bir Bilgi. Yapılan Kazılar'da Kemikler'le alakalı Bulgular İnsanlar'ın Târihi'ni en azından 10.000 Sene Öncesi'ne kadar gidebiliyor ki Muharref **Tewrat**'ın bu Yanlışlanması demektir. Öyleyse **Hız.Nûh** ile **Hız.Âdem** arasında sandığımızdan çok daha uzun bir Süre vardır ki Qur'ân oradaki Peygamberler'in Hikâyeleri'ni bize anlatmamıştır. Ve kendisi de **Nûh**'u bir Başlangıç seçerek ondan sonrasına dikkat çekmiş. '**Nûh**'tan sonra kime, hangi Şeriat'ı waaz etmişsek onların hepsi aynı Din'dir' diyecektir.

Bu 5.000 Yıllık Târihsel Dönem de kendi içerisinde 2 Büyük Bölüm'e ayrılabilir 2500 Yıllık Kesitler'e ayırtırmak mümkün **Hız.İbrahim**'i MÖ.2.000'e yerleştirdiğinizde **Nûh** 3.000'lere yerleşecektir. Bakılırsa **Mısır** Târihi'nin MÖ.3.000ler'de başladığını görüyorsunuz. **Mısır**'da 26 Sülâle Hüküm sürmüş. **Osmanoğulları** bir tek Sülâle'dir. **Osman**'dan ta **Wahde'd-Dîn**'e kadar hepsi aynı Âile'den geliyor. Ama bu tür 600 Yıl'a yayılan tek bir Sülâle'nin İmparatorlukları çok azdır Târih'te ve 600 Yıllık Dönem pek yok **Osmanlı** dışında. İmparatorluk tek bir İmparatorluk olarak anılır ama arada birçok Sülâle vardı biri diğerini yıkmış sonra diğeri gelmiştir. **Mithat Paşa** eğer devirebilseydi **Abdü'l-Mecîd**'i, **Mithat Hanedan**'ı başlayacaktı belki de , ama yine de **Osmanlı** Devlet'i olacaktı. **Roma** İmparatorluğu hâkeza öyle. İşte **Mısırlılar** da 2.500 Yıl süren bir İmparatorluk kurmuşlar. MÖ.3000 ler'de kurulmuş **Mısır** imparatorluğu, MÖ.500ler'e kadar Dewam etmiş. 2.500 Yıllık bir Kesit'tir bu.

İşte Qur'ân-ı Kerîm bu 2500 Yıllık Dönem'le ondan sonraki 2500 Yıllık Dönem'i bölmüş görünüyor. İnsanlık Târihi'ni bölünüyor. Târih'te bu kadar uzun yaşayan,(2.500 Yıllık) başka bir **İmparatorluk** yok.

Persler'in Süre'si, **Hint** İmparatorlukları, **Çin** İmparatorlukları bu kadar uzun Dönem'e yayılmamış. Dünya'da 2500 Yıl **Mısır** İmparatorluğu varken **Orta Doğu**'da ve **Anadolu**'da birçok İmparatorluklar/Dewletler kurulmuş, yıkılmış; **Hititler** gelmiş, **Firigyalılar** gelmiş, **Asurlular** gelmiş, **Babiller** gelmiş vs. Biri yıkılıp diğeri geldiğinde **Mısır** hep vardır. Öyleyse Qur'ân'da **Mısır**'ın Merkez seçilmesi, **Fir'awun**'un hepsinin yerine örneklenmesi Anlamlı'dır. En Köklü olanı ve Kalıcı Özellik taşıyanı'dır. Ve

Selef-i Âdem
Qalem Sonrası (İdris)
*Dün (MÖ.3000-MÖ.600) Mısır Çevrim
Mısır (26 Fir'awun Sülâlesi)
Asurlular, Sümerliler, Medler, (iki Nehir Arası, Bahyreyn, Arzi-Mew'ud)
Hititler, Fenikeliler (Anadolu)
Çinliler, Hintliler (Duvar'ın Arkası)
İbrâhim,
Lût
İsmâil,
İshâq, Ya'qûb, Yûsuf
Enbiyâ-yı Beni İsrâil
Mûsâ,Hârûn
Talut, Dâvud, Süleymân
Zekeriyyâ, Yahyâ, İmrân, Meryem, İsâ Mesih (bak. Büyük Bugün)
Diğerleri: İlyâs,Uzeyr, Elyesâ,Yûnus
İbrâniler'in anmadıkları (Hûd, Sâlih, Şuayb, Luqman)
Sıra Dışı
Hızır, Zülqarneyn

zaman **Nûh**'tan itibaren **İbrâhim**'in **Dâwûd**'un **Mûsâ**'nın..Ad'ı geçen birçok Peygamberler **Hz.İsâ** ve Çağdaş'ı olan **Zekeriya**, **Yahya**, **Meryem** – **Hz.Peygamber**'i çıkartırsanız- geri kalan örneklenmiş tüm Peygamberler, İnsanlık Târihi'nin bu 5.000 Yıllık **Nûh** Sonrası Dönemi'nin ilk 2500 Yılı'nda yaşamışlardır.

Yani **Mısır** Dönemi'nin Peygamberi'dirler yani **Mısırî** Peygamberler'dir. Direk **Mısır**'da yaşamasalar bile **Mısır** Uygarlık Dönemi'nin Çağdaş'ı olan Peygamberler Dönemi'ne Karşılık gelmektedirler. Bu bir Eski Dönemler'dir, "Ewwel zaman'dır" Qur'ân'da. Bundan sonraki Dönem de "Âhir Zaman'dır". İnsanlık Târihi'nin Âhir Zamanı'dır ve **Hz.İsâ** Âhir Zaman'ın İlk Alâmeti'dir. Qur'ân'da **İsâ**'dan, *es-Saat'in Alâmet'i* olarak bahs'edilmiştir. *Âhir Zaman* Alâmet'i.. **Hz.İsâ** 2.000 Sene önce Tebliğ'e başladı yani **Mısır**'ın Düşmesi'nden 500 Sene sonra gelmiş Peygamber. **Zekeriya**, **Yahya** Peygamberler onun Çağdaş'ı.

Bu MÖ.500 Târihi çok Önemli'dir. İnsanlık Târihi'nde bu Zaman Kesiti'nde Büyük Kırılmalar olmuştur. Sâdece **Mısır**'la da alaçalı değil..

Zerdüş'ün yaşadığı Bugün'den Târih 2.500 Sene öncedir. **İran** Târihi'nin **Zerdüş** Önce'si ve **Zerdüş** Sonra'sı vardır, onu bölmüştür.

2.500 Sene önce **Çin**'de **Buda** vardır. **Hindistan-Çin** Bölgesi'nde **Konfiçyus** vardır. Bunlar Bugün 2.500 Yaş'ındadırlar. Ve **Hindistan**'ın Târihi'nde de, **Çin**'in Târihi'nde de **Buda** ve **Konfiçyus** Öncesi ayrı bir Târih'tir, Sonrası ayrı bir Târih'tir.

2.500 Sene önce **Buhtunnasr** **Qudûs**'e girmiştir **Süleymân**'ın Mabedi'ni yıkmıştır **Asurlular**. Ve **Yahudiler**'in Dünyâ'daki 2.500 Sene sürecek olan Sürgünler'i başlamıştır. Qur'ân'da bu **Babil** Sürgünü'nden bahs'edilir. **Yahudi** Târihi Öncesi ve Sonrası 2.500 Sene olmak kaydıyla bölünmüş, yeni bir Dönem'e Karşılık gelmiştir ki baktığımız zaman gerçekten birçok Hadiseler, alt-üst Oluşlar yaşatmış oluyor.

Mısır'ın yıkılmış olduğu Zaman daha sonraki kazanmış olduğu Emperyal Yapısı henüz Mewcut değil ama Primitif şeklinde, Şehir Dewlet'i Biçimi'nde

İtalya'nın **Latinum** Kenti'nde **Roma** Dewlet'i kurulmuştur. ve **Roma** Dewlet'i de bugün 2.500 Yaş'ındadır. Bugün Yeryüzü'nde küreselleşen Uygarlık, **Roma** Uygarlığı'dır. **Roma** kurulduğu Dönem'den itibaren hiçbir Zaman yıkılmamış, Değişik Formlar içerisinde Varlığı'nı sürdürmüş. **Hz.İsâ** Tebliğ'e başladığında - ki **Roma** Dönemi'nin ilk Peygamberi'dir, **Zekeriya**, **Yahya** hepsini beraber sayarak söylüyorum,-**Roma** 500 Yaş'ındaydı. Yani **Osmanlı** 600 Yıllık Hükümrânlık diyorsunuz, o kadar yaşamıştır zaten **İsâ aleyhi's-Selâm** waaz'a başladığında. Ondan sonra 600 Sene geçti **Hz.Peygamber**, Peygamber kılındı,

İşte Kuşlar'la verilen Sembolik Anlatım'ın Muhkem Mânâ'sı burada geçer. Bu Kuşlar Dünyâ'nın dört bir Tarafı'ndan Allâh'ın Beyti'ne, Ev'den kaçanlar Ev'e çağrılmıştır. Hacc'ın Sembolizm'i.. Hacc'a giden İnsanlar burada dirilirler, canlanırlar, Âidiyetleri'ni bulurlar Ev'e Qabul edilmenin Hoşnutluğu yaşarlar kendilerine gelirler, titrerler. Bu Kuşlar'ın Dönmesi'ndeki Diriliş'in böyle gerçekleşmesinin Sembolizmi'dir.

Roma 1.200 Yaşı'ndaydı, **Hz.Peygamber**'in Zamanı'nda **Heraklit**(ö.641), **Roma** İmparatoru'dur. **Roma** İmparatorluğu diye bir Devlet hala vardı. Ondan sonra Müslümanlar **Doğu Roma**'yı yıkmaları için **Fâtih**'e(ö.1483) kadar 850 Yıl geçti. **Roma** hâla vardı. Ve **Fatih, Roma**'yı yıktığında **Roma** 2.000 kûsür Yaşı'nda olan İmparatorluk'tu. **Doğu Roma** Ciheti'yle baktığınızda. Halbuki o Süreç'te Dünyâ'da nice Devletler kuruldu, yıkıldı. Kuruldu yıkıldı İmparatorluklar. Yani baktığınızda İnsanlık Târihi'nin 2.500 Yüzyıllık Târihi'nin Öncesindeki **Mısır**'ın Dewamlılığını ondan sonra onun yerini **Roma**'nın aldığını görürsünüz.

Bu Seri Esnası'nda okuyacağımız **A'lâ Sûresi**'nde **Hz.İbrâhim**'in ve **Hz.Mûsâ**'nın Sahifeleri'nden bahs'edilirken, bunlardan "*Suhuf-u Ūla*" diye bahs'edildiğini görürsünüz. "*Öncekiler'in Kitaplar'ı*" demek "*Suhûf-u Ūlâ*" bunun tersi yok ama Mantıksal Çıkarım'ı bunun bir de "*Suhuf-u Uhrâ*" olması gerekir yani "*Sonraki Kitaplar*".. İşte bütün **Benî İsrâil** Peygamberleri'nin Kitaplar'ı **Tewrat, İncil, Mûsâ**'nın Sahifeler'i, bunlar *Suhûf-u Ūlâ* yani İnsanlığın, **Mısır** Uygarlığı'nın Etki'si altında kaldığı Dönem'in Peygamberleri'dir. Bütün Peygamberler, Târih'in herhangi bir Mahallesi'nde Görev'e başlasalar dâhi İmkân bulabilirlerse Mesaj'ı **Mısır**'a götüreceklerdi. Çünkü Küresellik **Mısır**'la ilişkin bir Şey.

Rûmî Dönem:

Suhûf-u Uhrâ'nın ilk Peygamber'i **Hz.İsâ** ve Çevresi'ndeki Peygamberler'dir. Bu anlamıyla bakarsanız **Hz.Peygamber** ile **Hz.İsa** Çağdaş Peygamberler'dir. Yani 2 Büyük Çağ'dan bahsedebilirsiniz: **Mısır** Çağı ve **Roma** Çağı diye. **Hz.İsâ** da **Roma**'ya gelen Peygamber'dir, **Hz.Yahya** da, **Hz.Zekeriya** da **Hz.Peygamber** de. Sonraki Dönem'in **Mısır, Roma** Uygarlığı'nın, **Roma**'ya gönderilen Peygamberler'dir.

3.Ders Sırası'nda **Müzzemmil** Sûresi'ni okuyacağız. Orada **Hz.Peygamber**'den bahs'ederken, **'Fir'awun**'a bir **Elçi** gönderdiğimiz gibi size de bir **Elçi** gönderdik' buyrulur. **Fir'awun**'a gönderilen Elçi'nin **Hz.Mûsâ** olduğunu biliyoruz, Qur'ân'da anlatılmıştır. 'Size de bir **Elçi** gönderdik', bu Elçi'nin de **Hz.Peygamber** olduğunu biliyoruz. Peki o **'Siz'** kimdir? O **'Siz'**i **Mekke**'de okurken **Biz** diye anlıyorlardı, Bugün biz okurken o **'Siz'**i yine **'Biz'** olarak anlıyoruz

Bugün Yeryüzü'ndeki Uygarlık, Büyük *Küresel Uygarlık* nerededir, kimdir? Bu **Roma Uygarlığı**'dır. Şimdi **Fatih**'in **İstanbul**'u Alışı'yla beraber **Doğu Roma** yıkıldığı zaman -**Batı Roma** daha önce yıkılmıştı- bütün olarak **Roma** Târih'ten çıktı mı? Çıkmadı. Çünkü **Batı Rönesans** diye bir Devrim yaptı ve **Kilise Ortaçağı** Nihâyet'e erdi, **Avrupa** 'da **Yeni Çağ** başladı.

Yeni Çağ **Rönesans**'tı. **Rönesans**'tan qastedilen nedir? **Roma** ve **Yunan** Uygarlığı'nın yeniden Doğuşu'dur. Pagan Uygarlığı'nın yeniden Doğuşu'dur. Hümaniter Devrim'dir. Kilise'nin geriletilmesi'dir. Tanrı'yla Hesaplaşma'dır. İnsan'ın Önplan'a çıkmasıdır. **Rönesans, Roma**'nın yeniden doğması'dır. **İstanbul**'da ölmüş olan Şey yeniden doğmuştur. **Doğu**'da batan **Roma, Batı**'dan doğmuştur.

Fetih'ten 200 Sene sonra **Avrupa Sanayi Devrimi**'ni gerçekleştirmiştir, **Aydınlanma Çağı**'na girmiştir. Böylece **Modern Paganizm**'i İnşa etmiştir, Put'u **Human**'dır, Human Hewâsı'nı **İlâh** edinmiştir. **Modern Felsefe**'yi kurmuştur

ve 1900'lü Yıllar'ın Başından itibaren 2 Büyük Dünya Kapışması yaşamıştır

ve 1990'dan sonra da Resmen Ad'ı konmuştur Küresel Dönem'den bahs'edilmektedir. *Batı Uygarlığı* bütün Dünyâ'da *Uygarlık* olarak başkalarını Eğitme, Terbiye etme Haqq ve Yetkisi'ni, en gelişmiş olarak kendinde gördüğü için, kendinde Doğal Haq olarak gören bir Şey'dir. O anlamda **Hindistan'a** girdiğinde **Türkiye'ye** Falan'a girdiğinde bunun Kötü bir Taraf'ı yok' diyor biz size bir Cerrâhî Operasyon yapıyoruz, Hastası'na kaçan Doktor'u gibi biz Tedawî ediyoruz, uygarlaştırıyoruz evcilleştiriyoruz yani İnsanlar'a Uygarlık getiriyoruz, buradan baktığı gelişkin bir Irk olarak ve 2.500 Yıllık, Uygarlık olarak görüyor. **Taliban** varsa **Müslümanlar** varsa, falan varsa.. Bütün bunlar Dünyâ'nın Huzuru'nu kaçırın Wahşiler. Müslümanlık, Qur'ân... Tabi Herşey böyle bir yere yerleştirilmek isteniyor, bu Uygarlığa adapta olabildiyeniz ise Romalılaştırmış oluyorsunuz..

Küresel Roma böyle doğuyor. İşte **Hz.İsâ aleyhi's-Selâm** Qur'ân-ı Kerîm'de **Saff Sûresi'nde Hz.Peygamber'i** müjdelemiş olmasının **Hz.İsâ ile Hz.Peygamber** arasında Köprü kurulmasının Mânâsı'nı anlıyoruz burada. Çünkü **Hz.İsâ** Mesajı'nı, **Roma'ya** karşı vermiş olduğu Savaşı'nın bitmediğinin kendisinin Dünyâ'dan çekilmesiyle beraber nihâyet'e ermeyeceğini **Hz.Peygamber'le** Dewam edeceğini söylemiştir. Bayrağı ona devreder. **'İsmail'in** Soyu'ndan gelecek olan **Ahmed**, benim verdiğim Mücâdele'yi verecek ve bana yapılan İftiralar'ı temizleyecek benim Şanım'ı ref'edecek beni size hatırlatacak' demiştir. **Hz.Peygamber'**dir bu Görev'i üstlenecek olan.

Hz.İsâ'nın Ayrılması'ndan 300 Sene sonra **Roma** İmparatorluğu 'Sözde Hıristiyanlığı benimsemiştir, bu Tahrif edilen, Teslis'e dönüştüren **Hıristiyanlık'tır. Pavlos'un** bozduğu **Hıristiyanlık..** Haddizatında **Hz.İsâ'nın** kendisini Çarmıh'a germeyi başaramadılar ama Dini'ni 300 Yıl sonra **İznik** Konsülü'nden sonra benimsediğinde **Roma** İmparatorluğu **Hz.İsâ'nın** Dini'ni Çarmıh'a gerdi. **Tewhid** Din'i bitti ve **Teslis** Hıristiyanlığı başladı. Ad'ı **İsâ** olan ama **İsâ** Karşıtı' bir Din olarak Karşımız'a çıktı. Bu İslam Terminolojisi'nde **Deccal** olarak Karşılık bulur ki Hıristiyanlık'taki bunun Karşılığı "**anti-Christ**" "**Anti-Mesih**"tir ki **Mesih'le** beraber **Deccal'dan** bahs'edilir ki bunun Anlam'ı budur. 300 Yıl **Hz.İsâ** Adı'na waaz'edilen **Tewhidî** Mesaj, onu öldüren bir **Mesaj'a** dönüşmüştür. Bu da **anti-Christ**"tir. **Deccal** bu anlamda bundan sonra **Roma'dır. Ve Hz. Peygamber** de bunun karşıs'ında **Millet-i İbrâhim'in** Wâris'i. **Hz.Peygamber, Anti-Christ /Deccal** olan **Roma'nın** karşıs'ına **Hz.İsâ'nın** Dünyâ'ya yeniden gelmesini Temsil etmektedir. Çünkü **Hz.İsâ** 'ben tekrar Yeryüzü'ne **Muhammed/Ahmed'in** üzerinden geleceğim ve onun Mesajı'nı sizlere hatırlatacağım' buyrulmuştur.

Ve Allâh'a çekilen **Hz.İsâ..** Yeryüzü'nün iki türlü **Hz.İsâ** İmaj'ı vardı: bir **Yahudiler'in** anlattıkları **İsâ**; onlara göre Şarlatan biriydi, Peygamber olduğunu iddia etmişti, *Tanrı'nın Oğlu* vs. Bu değildi **İsâ Gerçeği**. Hıristiyanlar'sa onu tanrılaştırarak Gerçek **İsâ'yı** Hayat'tan sürmüşlerlerdi. İşte **3.İsâ/Gerçek İsâ** Portre'si **anti-Crist**'in yerine **Gerçek-Crist**, Qur'ân'la beraber Yeryüzü'ne indi. Qur'ân Wahyi'yle beraber **İsâ** haqqındaki Âyetler indiğinde; **İsâ** Yeryüzü'ne Nüzul etti. **İsâ**, Müslümanlar arasında yaşamış oldu. Sâdece **Muhammed aleyhi's-Selâm** değil, onunla beraber **İsâ aleyhi's-Selâm Roma'ya** karşı **Tewhidî** Mesajı birlikte Yürütme Savaşı'nı sürdürmüş oluyorlar.

Bugün de Müslümanlığın ulaşabileceği Târihsel Kesit - **Hz.Peygamber**'den sonra Tablo'yu tamamlayarak bizim Sersler'e getireceğim- şu Süreçler'i yaşamışlardır:

Muhammedî Wahy:

Hz.Peygamber Zamanı'nda Tewhid Tebliği **Mekke**'de başladı. Âilesi'ne ulaştırması gerekiyordu 'en Yakınları'nı/Aqraba'nı uyar' buyurulmuştur. O da **Ali**'yi çekmiştir yanına, Ewlad'ı **Fâtımâ**'yı, Ewlatlığı **Zeyd**'i, Hanımı'nı-**Büyük Hadice**- vs.

Sonra genişledi Qur'ân Halka'sı. **Mekke**'de Samimi İnsanlar, Arkadaşlar, Dürüst İnsanlar onunla beraber oldular.

Bu 1.Sene içerisindeki 11 Ay'da okuyacağımız o 15 Sûre'dir bu Büyük Devrim'i gerçekleştiren. **Hz.Peygamber**'in en Büyük Sâhabeleri'ni yetiştiren Âyetler, bu 15 Sûre'dir. Bunlarla o Büyük İnqılab'ın asıl Temel Güçler'i Wücuda getirilmiştir.

Sonra 'Şehri'ni uyar' denmiştir. O Şehir ki Şehirler'in Anası'dır "**Ummu'l-Qura**"dır. Ve 'onun Çevresi'ni uyar' buyrulmuştur. **Hz. Peygamber** tüm **Mekke**'ye açmıştır Tebliği'ni ve Çevresi'ne. **Taif**'e gitmenin Yolları'nı aramıştır, gitmiştir de.

Habeş'e İnsanları'nı göndermiştir..

Bu şekilde genişleyen bir Süreç'tir; 13 Yıl'ın sonunda Qader onları **Medine**'de buluşturmuştur, bir araya getirmiştir.

Güzel bir Tewâfuq, -bugün Açısından söylesek- **Hz. Peygamber**'in Bayram Konuşması'nı Sözkonusu etmiş-tim.

Hicret'i 10 Eylül'de başlamıştı. 13 Gün sürer **Mekke** ile **Medine** arasındaki

Deve Yolculukları. **Hz.Peygamber** -bu Süre'den daha kısa Süre'de aşmış o Yolculuğu gerçi ama- normalde 13 Günlük Yol'dur. 3 Gün **Sewr**'de kalmıştı, daha Erken girmiş kısa bir Yol'dan. 23 Eylül Târihi'nde **Kuba**'ya gelmiştir. **Medine**'nin Banliyö'sü **Kuba**'ya.. 23 Eylül Bugün'ün Târihi Arkadaşlar.. 13 Günlük Yol, 13 Yıl **Mekke**'de verilen Mücâdele.. 13 Gün Çöl'de Yürüyüş, 23 Eylül'de de başlayan **Medine** Sürec'i.. Toplam'ı 23 yıl'da tamamlanan Wahy.. Sembolizm'i böyle tamamlamış olalım.

Onların **Mekke** Yılları'nda **İranlılar**'la **Romalılar**'ın Karpışması vardı. Qur'ân **Rûm** Sûresi'nde bunu Hikâye etmiştir. Qur'ân'da 2 Sûre Ad'ı Dönemi'ndeki 2 Önemli Gurub'un Adı'nı taşır: biri **Qureys** Sûresi'dir diğeri **Roma**(Rûm) Sûresi'dir. **Qureys** Sûre'si Tebliğ'in ilk başladığı en Dar Halkası'nın Adı'dır, **Mekke** Dewleti'dir **Qureys**. **Roma** ise Çağ'ının en büyük Dewleti'dir ve hiç yıkılmamış olan Bugün de var olan bir İmparatorluk'tur **Roma/Batı Uygarlığı**.

Öyleyse **Qureys**'in Müslümanlaşması ne Mânâ'ya geliyordu? Bundan sonraki Kavga'nın **Qureys**'le **Roma** arasında Dewam edeceği Mânâsı'na geliyordu. **Qureys** Müslüman olduktan sonra **Yeni Qureys**'e dönmüştür artık **Qureys** Müslümanlığı İfâde etmektedir: **Mekke**'nin Fethi'nden sonraki Durum.

Ve **Hz.Peygamber Roma'nın** da feth'edileceğini söylemiştir 2 Büyük Alan budur. İşte 850 Târihi'nde Müslümanlar'ın **İstanbul'a** girmesi de **Qureyş'in Yeni Qureyş'e** dönmesi gibi **Roma'nın Müslüman Roma'ya** dönüşmesi, **Osmanlı**'ya dönüşmesi Mânâsı'na gelmektedir. **İstanbul'un** yarısı **İstanbul'un** o **Kızıl Elma** hâline gelmesi. Olayların tarihsel Anlam'ı budur. 850 Yıllık Kızıl Elmamız'dı o.

Qureyş'in Müslümanlık'la beraber Dönüşüm'ü gibi **Roma'nın** değişmesi Mânâsı'ndaki Hikâye.. *Çağrı Filmi'*ne yansıtılmıştır o Kare.. **Qureyş**'le alakalı olan Dönüşüm. **Hz.Peygamber** Fetih'ten sonra **Kabe'nin** Anahtarları'nı ister Görevli **Osman bin Mazun** Adı'ndaki Adam'dan. Gülümser, **Osman** da kazanı kaybedilmiştir Mecbur Fatihler, ona verecek **Kabe'yi** Teslim edecek. Orada söylediği Söz:

-'Hatırlar mısın **Osman**, ben bunu senden **Mekke'de** de istemiştim bir defasında, **Kabe'nin** içerisine girmek için.. Sen bana vermemiştin. Demiştin ki '-senin buraya girebilmen için **Qureyş'in** düşmesi lazım. **Qureyş** yok olursa o zaman girersin- demiştin. Ben de sana demiştim ki -Hayır **Osman**, **Qureyş'in** düşmesi değil bu Anahtar'ı bana vermen için **Qureyş'in** yükselmesi lazım bunu bana vermesi için. Bugün o Gün'dür, **Qureyş** düştüğü için değil, **Qureyş** yükseldiği için bana veriyor. Çünkü **Qureyş** Müslümanlığı Tercih etti **Mekkeliler**, Müslüman oldular. Müslüman oldukları **Kabe'nin** Anahtarını Teslim ettiler.

Yani Biz **Qureyş'e** **Qureyş** olduğu için Düşmanlık göstermedik, **Şeytân'ın Çocuğu** olduğu olduğu için Düşman'dık, ama Müslüman olmakla beraber **Qureyş** Fitratı'na döndü Bugün aslında büyüdü, **Qureyş** oldu ve **Roma'ya** karşı bir Güç hâline geldi.

İşte **İstanbul'u** Müslümanlar'ın Feth'i de **Roma'nın** düşmesi Mânâsı'na

gelmiyordu. **Roma'nın** yükselmesi Mânâsı'na geliyordu. **Osmanlı, Müslüman Doğu Roma'yı** İfâde etmekteydi, bu böyle olduğu için **Rönesans** bu kez **Batı Roma'yı** yani **Deccal Roma'yı anti-Crist Roma'yı**, Müslüman Düşman'ı **Roma'yı** Temsil etti. **Düşen Roma** ve **Yükselen Roma**.

Bunu **Asr Sûre'si** üzerinden okursak eğer -ki **Hz.Peygamber'in** 'ben İnsanlık Târihi'ne **Asr-ı Saadet Dönemi'nde** gönderilen, **İkinci Waqt'i'nde** gönderilen **Peygamber'im'** buyurur- bu Bağlam'da **Sabah Öğle**

İkinci Akşam Sembolizm'i Hadis'te de geçer ve Qur'ân'da bu Ders'te de göreceğiz **Dûhâ Sûre'si, Asr Sûre'si, Leyl Sûre'si, Fecr Sûre'si** Bugün İsimler'i bu Dönem okuyacağımız Sûreler'in Adları'dır. İnsanlık **Karanlık'tan, Gece'den, Leyle-i Qadir** ile beraber kurtulmuş ve **Fecr Tul'u** etmiştir. **Qadir Sûresi'nin** son Âyet'i '**Fecr'in Tulu'na kadar Esenliktir**' buyrulur ki 23 Yıl işte o **Qadir Gecesi'dir**. İnsanlık en Değerli Yıllar'dadır, içlerinde **Peygamber'in** bulunduğu, **Wahy'in** inmekte olduğu Dönem'dir. 23 Yıl tamamlandığında **Leyl** bitmişti, **Leyle-i Qadir** bitmiştir. Güneş doğmuştur, Qur'ân tamamlanmıştır. **Fecr** burada Güneş'e

Qureyş'in Bis'et'i: Son Nübüwwet
Rasûl: Muhammed aleyhisselâm
Wezir'i: Ali b.Ebi Talib
Hanımı: Hatice binti Huweylid
Kızı: Fâtıma binti Muhammed
Evlatlığı: Zeyd b.Harise
Arkadaş'ı:Ebubekir b.Ebu Kuhâfe
Dost'u: Ebu Zerr el-Gifârî
Muarız Qâbile'den: Osman b. Affan, Ümmî Seleme
Amcalar'ı: Ebu Talib, Abbas, Hamza
Köle Öncüler: Habbab b. Ered, Hizmetçi Zinnire
Genç Öncü: Ammar b.Yasir
Yabancı Öncü: Suheyb b.Rumî
Siyâhî Öncü: Bilâl b.Rebah
Qârî Öncü. Ibnu Mes'ud

karşılık gelmiştir, Qur'an'a karşılık gelir ve bunu **Peygamber** Weda Hutbesi'nde söylemiştir:

-Bugün Güneş doğdu, demiştir. 'Sizi apaçık bir Yol üzerine bırakıyorum. Geceniz bile artık Gündüz gibi Aydınlık. Fecr tulu etmiştir.'

Demek ki **Peygamber**'le beraber yaşadığımız o *Leyle-i Qadir* **Peygamber** Sonrası Dönem'de, *Asr-ı Saadet*'in Erken yıllarında -İslam'ın **Fecr** Yılları'dır, Şafaq Waqtı'dir- sonra İslâm İntişar bulmuştur, Işık büyümüştür genişlemiştir.

Duha Waqtı'ne erilmiştir. Fetihler **Çağı'dır**, 3 Kıta'da Atlar koşmaktadır.

Sonra Şamar Yiyişlerimiz.. Bir Doğu'dan, bir Batı'dan: **Moğol** Saldırıları' gelmiştir, **Haçlı** Saldırıları' gelmiştir Sırtımız çatırdamıştır. Bu İnsanlığın **Zuhur** Waqtı'dir. Güneş en Tepe'dedir, bizi terletmektedir.

İşte o Târih Sonunda **Asr**'a ermiş, İkinci Waqt'i gelmiştir. **Asr** gerçekten de İnsanlığın Yeni Asrı'nın doğmuş olduğu **İstanbul** Sonrası Dönem'dir. Burada artık 2 tür İnsan vardır Asr Waqtı'nde.

1500lü Yıllar'dan itibaren söylüyorum: Bir **İsâ** aleyhi's-Selâm'ın gerçek Wârisi'dir. **Muhammed** aleyhi's-Selâm'la beraber yürüyen insanlar: **Yükselen Roma**'dır, **Küresel Roma**'dır. Ama bunun Müslüman Versiyon'u olan **Küresel Medine** (Medeniyet)'dir ve **Asr** Sûresi'nde geçen *Müstesna İnsan*'dir.

Bunlar inanmaktadırlar, Sâlih Âmel Sâhibi'diler, Haqq'ı ve Sabr'ı tavsiyelemektedirler.

2.Roma ise **Düşen Roma**'dır, Hüsrân üzerinde olan **Roma**'dır. O da Kendi Çağı'nı başlatmıştır: yani *Hümaniter Çağ*'ı. *Human* yaratmıştır, İnkarcı Dönem'i yaratmıştır, Gayb Sahne'den çekilmiştir, Peygamberlik kovulmuştur.. Bu da **Batı**'nın Târihi'dir. **Asr** Sûresi'nde *kaybeden İnsan ve kazanan İnsan*. İnsan'ın bundan sonraki Süreci'nde bu **Müslüman Roma** o **Düşen Roma**'nın Yeni Çağ'ın Kavgası ve Târihi'ni Sembolize etmektedir.

Sonuna geldiğimiz Nokta şudur Arkadaşlar:

1908 yılından **Osmanlı** fiilen yıkılmıştır **Abdü'l-Hamid**'in Lağwı'yla

beraber Müslümanlar'ın Yeryüzü'nde Önderlik Târihler'i, Dönemler'i kapanmıştır. Bunu itiraf etmek ve Qabul etmek gerekiyor. Bu bir Mağlubiyet'tir.

Rûmlar yenilmişti **Rûm** Sûresi'nin başında geçtiği gibi -ama hangi Taraf **Romadır**- ve belli süre sonra tekrar kazanması Muqadder olan bir Kayıp'tır bu. **Abdü'l-Hamid**'i Taht'tan indir-mek için **Selanik**'ten gelmiştir Hareket Orduları Komutanlığı ve Yönetim'i

devralmışlar ve **Abdü'l-Hamid**'i **Selanik**'e göndermişler. **Selanik** ve **İstanbul** yer değişmiştir, **İttihat** ve **Terakki Cemiyeti**. *Terakki*'den kasıt **Avrupa**'ya ilerlemektir, **Avrupa**'nın Yol ve Reformları'nı benimseyen Zihniyet ve Mantık Anlam'ında kullanılmaktadır. Ve **Müslüman Doğu Roma** üretmiş oldu bütün Uygarlık Değerleri'ne yabancılaşmıştır, hepsini İnkâr etmiştir. Kökten Değişim Arzu etmiştir. Yazısı'nı değiştirmiş **Roma Alfabeti**'ni almıştır. Kılık Kıyafeti'ni İnkâr etmiştir **Roma** Kılık Kıyafetleri'ni almıştır. Yani bırakın sadece içsel bir

Yaşama Tarzı Değişim'i Gündelik Hayatı'na kadar. Akçe diye bir Parası vardır; **Orhan Gazi** Zamanı'nda kullanmış olduğu, *Kara'nın* yerine *Ak*, çok hoş

Dewr-i Fetret
Qureyşî Ashâb'dan Âl'e
İmâmet'ten Mehdiyyet'e

Çağrışım'ı olan Şeyler onu değiştirmiş, **İtalyan** *Liret*'ini almıştır. *Okka*'sını İnkâr etmiştir, Arşın'ı İnkâr etmiştir.. Bütün Devrimler bu şekilde kendini İnkâr

Devrimleri'dir ve *biz batılılaşacağız* demiştir. **Batı** nedir? **Doğu-** ve **Batı Roma** Sembolizmi'nde **Müstesna İnsan**'ın değil **Humaniter Dönem**'i İnsanı'na İltihak edeceğiz. Ümmet'ten çıkıp Ulus olacağız denilmiştir. -Ümmet **Muhammed** Ümmeti'dir- ondan çıkılmıştır **Avrupa**'daki Uluslar'dan Ulus hâline gelmiştir ve dolayısıyla **1908** Târihi'yle beraber **Osmanlı Selanik**'e dönüşmüştür. **Selanik** Osmanlı'ya bağlı iken **Osmanlı/İstanbul Selanik**'e bağlı hâline gelmiştir. Bu bir Uygarlık Değişimi'dir.

Hz.Peygamber'in Asrı'ndan sonra biz kendi kendimizi yönetmeye 12 Asır boyunca Ehliyet kesb'ettik. **Hz.Peygamber**'in Asrı'nı da yani **Asr-ı Nebi**'yi de buna dâhil ederseniz 13 Yıl, Yüzyıl demektir 1300 Yıl demektir. Uygarlığın Ömrü bu olmuştur. Bu da hoş bir şekilde öngörülmüş olan bir Târihsel Kesit'te kendi kendini doğrulamış olarak gözüküyor. **Hz. Peygamber** bir Konuşması'nda demiştir ki:

-Her Asr'ın başında *Din* kendi kendini yeniler. *Tecdid* dediğimiz Hadise'dir bu, *Miete Âmin* diye geçer Metinler'de, Yüz Yıl demektir. Yüzyıl bir Kuşak'tır. Aslında 3 Kuşak'tır. 33 Yıllık bir Dönem'de ve zaman da kendini Yeniler biliyorsunuz Şemsî, Qamerî Taqwimler 33 Yıl'da bir eşitlenirler, aynı zaman Dilimi'ne Karşılık gelirler. 33 Yılı'nın ilkine **Dede** dersiniz ikinci 33 Yıl'a **Baba**'ya üçüncüsü **Torun**'a Karşılık gelir. Dördüncüsüne taşınmaz yeni bir **Dede** ortaya çıkıp onun Oğlu ve Torun'u ya da Usta Çırak ve Kalfa ilişkisi gibi düşünebilirsiniz. Bu şekilde her Sefer'de kendini yeni baştan kurmadığı zaman Hayat'ta var olma Şans'ı yoktur.

Ve bu anlamda başka Sözlery'yle beraber düşünürseniz bunu söyleyecektir ve **Qureyş**'in içerisinde 12 İmâmet geçeceğini söylemiştir **Hz.Peygamber**. Çoğunlukla bunu Ferdî İmamlar'a, *Müctehitler*'e İrca etmişlerdir. Aslında bu Hadis'le beraber düşünürseniz 12 her Asır Başında bir Müceddid'le beraber düşünürseniz bu 12, aslında 12 Müceddit demektir 12 Asır 1200 Yıl'a Karşılık gelir bu kendi bulunmuş olduğu Asr'a İmam da kendisi oldu için bu 10 sayılmaz ondan sonra sayılır bu da 1300 Yıl yapar. Gerçekten de bu Ümmet'in Ömr'ü 1300 Yıl Sonrası **Qureyş** İmâmet'i bitmiştir.

Qureyş Tanımı'nı nerede kullandım? Bir **Arabi Soy** Mânâsı'nda

kullanmadım o

Düşen/Yükselen Qureyş ara-sındaki Diyalektik içinde düşünün. Çünkü **Qureyş** burada Müslümanlık'ı Temsil ediyordu. **Qureyş'in İmâmet'i, Roma'nın İmâmet'i** değil demektir. Kendi kendinizi yönettiğiniz 1300 Yıl Mânâsı'na gelmekteydi. Ve 1400.Yıl'a bu anlamda **Qureyş** İmâmeti'nde girmedik, **Roma'nın** İmâmeti'nde girdik, çünkü en

*Bugün'ün Gündüz'ü (Fecr, Duha, Zuhr, Asr) 570-1870			
Asr'ın-Nebi (571-670)	Fecr	12 Saat	Nübüvvet
Âl-i Muhammed (Enbiyâ-yı Beni İsrâîl Gibisi: Ulemâ /100 Yıl Müceddidien)			
1.Qureyşî Yüzyıl: (670-771)	Duhâ	13 Saat	İmâmet
2.Qureyşî Yüzyıl: (770-871)		14.Saat	İmâmet
3.Qureyşî Yüzyıl: (870-971)		15.Saat	İmâmet
4.Qureyşî Yüzyıl: (970-1071)	Zuhr	16.saat	İmâmet
5.Qureyşî Yüzyıl: (1070-1171)		17.Saat	İmâmet
6.Qureyşî Yüzyıl: (1170-1271)		18.Saat	İmâmet
7.Qureyşî Yüzyıl: (1270-1371)		19.Saat	İmâmet
8.Qureyşî Yüzyıl: (1370-1471)	Asr	20.Saat	İmâmet
9.Qureyşî Yüzyıl: (1470-1571)		21.Saat	İmâmet
10.Qureyşî Yüzyıl: (1570-1671)		22.Saat	İmâmet
11.Qureyşî Yüzyıl: (1670-1771)		23.Saat	İmâmet
12.Qureyşî Yüzyıl: (1770-1871)		24.Saat	İmâmet

temelde Kurucu Ülke kendini feshetti ve **Avrupa** Ümmeti'ne İltihak etti. **Batı** Uygarlığı'na Teslim oldu **Roma**'nın İmâmeti'ne girmiştir.

İşte **içinde** yaşadığımız Kesit **Roma**'nın küreselleşmiş olduğu Dönem'de ki *Fetret Dönemi*'dir. Tabi Fetret Dönemi Adı'nı kullandığınızda Bilinçli bir tercih yaparak kullanıyorsunuz. Mağlubiyet'ten bahs'ettim ama şimdi onu onaracak Kelimeler Kavramlar üzerinden konuşuyorum. "*Fetret*" Ara demektir. "ara" iki Şey'in arasında olur. Yani demek istiyorsunuz *Fetret* dediğimiz bir son değildir. *Fetret* demediğinizde **Roma**'nın dediğini demeniz lazım. O "*Tarih'in Son'u*"dur diyor. *Tarih'in Son'u*, yani bizim kazandığımız sizin kaybettiğiniz Tarih demek. Bu ise Mücâdele ve Çalışma'yı İnkâr etmek, bundan sonra Qiyâmet'i Bekleme Mânâsı'na gelen bir Durum'dur. Ama *Fetret* dediğinizde var olan Olgu'yu görüyorum ama qabullenmiyorum. Buna Teslim olma Zorunluluğum yoktur. Yeniden kendimi kurma Şansım vardır' diyorsunuz.' Küllerim'den yeniden doğabilirim' diyorsunuz. Bu **Simurg** Efsanesi'dir, **Zümrüt-ü Anka** Efsanesi'dir, **Qâf** Efsanesi'dir. Kuşları'ndan Külleri'nden yeniden Doğma İnancı'dır. **İbrâhim aleyhi's-Selâm**'ın İfâdesi'yle Kuşlar'ın dirilmesidir, koşarak gelmesidir. Nerede? **Kabe**'deki Büyük *Büyük Diriliş*'tir. Ümmet'in Ayağa kalkışıdır. Ümmet'in Wücuda gelmesidir. Böylesi bir yere Karşılık geliyor.

İçinde yaşamış olduğumuz son 40-50 Yıl Süreç daha Kışkırtıcı Daraltıcı Süreç yaşatmıştır. Çünkü Ümmet'ten Ulus'a dönüşen Bizim Seleflerimiz burada yeni Qararlar vermişlerdir daha ileri yabancılaşmaya Qarar vermişlerdir. **1959** Târihi'nde **İtalya**'nın **Roma** Kenti'ni yine aynı Sembolizmler, başka Şehirler'de olabilir ama **Roma** seçilmiştir. **Roma** Kenti'nde **Avrupalılar**, **Avrupa Birliği**'ni Kurma Anlaşması imzalamışlardır: "**Roma Anlaşması**". Bunun Mânâ'sı; yarattığı-mız/oluşturduğumuz Ulus Devletler Çağı geride kalmalıdır/bitmelidir, **Avrupa** yeniden tek bir Ümmet/Dewlet hâline gelmelidir. *Ulus Dewletler'in Çağı* bittiğidir. **Avrupa Birliği** çağrılır ve **Roma Antlaşması**'yla **Rönesans**'tan itibaren gelen Süreç'teki Tasfiye ile yeni bir Dönem ortaya çıkmış ve **Avrupa** yani **Roma** kendini yeniden kurmanın bir kez daha yeniden kurmanın **Birleşik Roma**'yı İhdas etmenin Anlaşması'nı imzalamışlardır. Ve bu Antlaşma'dan 4 Yıl sonra **1963** Yılı'nda Askeri Yönetim İmza atarak"biz de sizdeniz, biz de onun içinde yer almak istiyoruz" demiştir. Yani Ümmet'in Kötü olduğu Ulus Dewlet'in iyi olduğu Bütün Beyin Yıkamalar'ın böyle şekillenmiş bir Düşünce'den waz'geçmişlerdir demişlerdir ki bu Ulus Dewlet olarak kalmamızın artık Anlam'ı yok bu yanlış bir Şey. Bütün Dünya birleşiyor biz de birleşmemiz lazım. Nerede birleşmemiz lâzım? **Avrupa Milletleri** ile birleşmemiz lâzım yani demişlerdiki *Ulus Dewlet* kötü Ümmet Dewleti iyi ama bu kez Ümmet değişmiştir. Yani **Müslüman Ümmeti**'nden kopulmuştur **Avrupa Ümmeti**'ne iltihak olmaya karar verilmiştir. **1963**'ten itibaren ki bizim Doğum Târihlerimiz'e denk geliyor, yaşadığımız 40 Yıllık Süreç'te

Türkiye'nin bunun Mücâdelesi'nin Târihi'dir: **Avrupa** ile tek Ümmet olmak Mücâdele'si. Buna direnen Eski Dönem Modernçiler ise *Ulus Dewlet* olarak

*Uzayan Gün (Asr-ı Sani)
1878 Meşrutî Müslüman Roma
1908 Jon Türk İhtilâfı
1909 Selânik'in İstanbul'u
1914 Harb-i Umûmî
1915 Çanakkale'de Bedr'in Aslanları, Karanlık Gece'nin Gelmeyen Sabahı
1917 Qudüs Roma'nın
1917 İstanbul, Hâdimi'l-Haremeyn değil
1918 Sevr, Roma'nın Askerî İstifâ'sı
1920 Korkma, Cehreni çatma ey Nazî Hîlâl
1922 İstanbul, İtalya'ya sığınıyor
1923 Lozan ve Ulus Dewlet
1924 Hilâfet'in Lagwı, Mesihât'tan Diyânet e
1925 Roma Kiyâfetleri
1926 Roma Sivil Yasa'sı
1928 Roma Adâbe'si
1932 Orijinal Ezan Yasağı
1934 Laik Ulus Dewlet

kalmak gerekir' diyor. Bizim ne *Ulus Dewlet*'le ne de **Avrupa** Ümmeti'yle iltihak etmede alıp verdiğimiz bir Kavgamız yok. O Anlamıyla *Ulusalıcılar*'la *Küreselciler*'in Kavga'sı kendi Kavgalar'ı bizim Meselemiz dağılmış olan **Fetret Dönemi**'ni yeniden nasıl toparlayabilir de Medeniyet Temellerimiz'e kendimizi yeniden kurarak **Müslüman Ümmet'i** içerisinde var oluşumuzu sergiler ve **Müslüman Doğu Roma**'nın Temsiliyeti'ni yeniden elde edebiliriz. **Medine** Etrafı'nda bir Medeniyet İnşa ederek **Küresel Medine**'yi İnşa edebiliriz, bunun Kavgası'yla alaçalı bir Şey.

Hz.Peygamber bazı Konuşmaları'nda şöyle Cümleler kurar: '**İslâm Gârip geldi ama yine Gârip hâline dönüşecektir**' buyrulmuştur. Gârip geldiği Dönem, **Mekke** Yılları'dır. **Medine** Dönemi Quwwetle İntişar olduğu Dönem'dir. Demek ki bu Hadis'i söylemediği/söylediğini **Mekke**'deki Yalnızlık/Sâhipsizlik **Qureyş**'in kendi kendini İnkâr etmişliği Pagan Dönemi'nin yaşandığı Koşullar'a Dönüş Mânâsı'na geliyor. Bugün de bir **Qureyş** İmâmet'i yoksa Müslümanlar'la alaçalı bir Zaafiyet'e sürülmüşlük Sözkonusu'ysa bütün bir Dünya adeta **Mekke** Koşulları'nı yaşıyor. Bu anlamda kendini yeniden kurma, İnşa etme Sürec'i.

İşte **Tertilen Dersler** bu Bilinç'le verilmektedir. Buna olan İnanç'la

verilmektedir. Kaybettiğimiz Saflar'ı yeniden kazanmak gerekir' diyoruz. **Avrupa Birliği**'ne Entegrasyon'a Hayır' diyoruz. *Ulus Dewlet* değil bizim Meselemiz, Medeniyet Meselesi'dir' diyoruz. **Qayseri** Sivas'ın **Avrupa** Şehirleri'nin/Siteleri'nin bir Parçası olmasını istiyoruz. Kendi Medeniyeti'ne lâyük olsun. Burada ürettiği Değerler'i yeniden İhya etsin. **Davud el-Qayseri**'yi hatırlasın, Üniversiteleri'ni o şekildi kursun. O anlam'da Merkezi

Medrese'nin İnşası'nın Peşinde olsun, Üniversite'nin İnşası'nın Peşinde değil. **Kalvinist Müslümanlar**'ın Merkez'i olmakla Övünme yerine **Ahi Evran**'ı hatırlasın: Ekonomik Faaliyetleri'nde onunla ilgili Dernekler kursun onu İhya etsin öyle kendine dönsün' diyoruz bunun gibi düşünülebilir...

Mekke Süreci'nden seçtiğimiz 92 Sûre 4000 Civarı'nda Âyet-i Kerîme'yi Siyer'in 13 Yılı'na yayılan Dilim içerisinde okuyup inmiş olduğu Ortam'da İnsanlar'ı bu Âyetler nasıl farklılaştırdı/değiştirdi ve Medeniyetimiz'in yeniden İnşası'na **Fetret** Dewri'nin nihâyetinde Ulusalcı-Küreselci Kavgası'nda kendi Tezlerimiz'de Hayât Sahnesi'ne nasıl çıkabilirim Arayış'ı buna Ses vermek isteyen İnsanlar'la berâber okuyalım Çağrısı'dır.

İcâbet ettiniz geldiniz, Teşekkür ederiz. Yarın ilk Dersimiz **Alağ** Sûresi'nin ilk 5 Âyet'i berâber oluruz İnşâ'llâh.